

Mia និង Moozie

រឿងរ៉ាវនៃសេចក្តីសប្បុរស

ដោយ Shweta Bala

គូររូបដោយ សាហាណា បាឡា

នៅក្នុងទីក្រុងធំមួយ មានក្មេងស្រីម្នាក់ឈ្មោះ Mia រស់នៅ។ Mia ចូលចិត្តលេង រាំ និងច្រៀង។ អ្នកដិតខាងទាំងអស់ចូលចិត្ត Mia ដោយសារតែអាកប្បកិរិយារីករាយរបស់នាងចំពោះមនុស្ស។ Mia នឹងស្វាគមន៍មនុស្សដោយរីករាយ ហើយពួកគេនឹងស្វាគមន៍នាងដោយទឹកមុខញញឹម។

ថ្ងៃមួយ Mia កំពុងដើរលេងក្នុងសួនឧទ្យាន ដោយមានពេលទឹកជ័រ និងចង់បន្ទះសៀគ្វីនៅក្នុងដៃរបស់នាង។ ពេលនាងធ្វើរួច នាងបានបោះវាទៅលើដីជាជាងដាក់ក្នុងធុងសំរាម។ មិត្តភក្តិរបស់ Mia ម្នាក់ឈ្មោះ Emily បានឃើញសកម្មភាពរបស់នាង ហើយមានការភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងពេលឃើញសំរាមរបស់នាង។

នាងបានទៅជិត Mia ហើយសួរថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបោះសំរាមនៅលើស្មៅ?"

Mia បានឆ្លើយតបថា "គ្មានធុងសំរាមនៅក្បែរនោះទេ ដូច្នេះខ្ញុំបោះវាទៅទីនោះ"។

"អ្នកនៅតែមិនគួរធ្វើដូច្នោះទេ Mia ។ វាអាហ្នឹងសម្រាប់បរិស្ថាន"។ អេមីលីបាននិយាយ។

«វាគ្រាន់តែជាសំរាមពីដុំប៉ុណ្ណោះ»។ Mia បានកត់សម្គាល់។

"តើអ្នកធ្វើបែបនេះនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកទេ? ទុកសំរាមពីរដុំ?"

គិតអំពីវា Mia ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹងធ្វើការសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវឆាប់ៗនេះ។

បន្ទាប់មក Emily ចាប់ផ្តើមដើរត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់នាង ហើយ Mia ចាប់ផ្តើមគិតអំពីអ្វីដែលនាងកំពុងធ្វើ។

នៅយប់នោះ Mia មានសុបិនចម្លែកបំផុតដែលនាងមិនធ្លាប់មាន។ នៅក្នុងក្តីសុបិននាង Mia ត្រូវបានទៅជិតដោយសត្វគោឈ្មោះ Moozie ។

Moozie ណែនាំខ្លួននាងថា "ជំរាបសួរ Mia! ខ្ញុំជា Moozie ។ កុំភ្លាយជាខ្លាច! ខ្ញុំត្រូវនិយាយជាមួយអ្នកអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងឧទ្យាន។"

Mia បានសួរថា "ហេតុអ្វីបានជាសំរាមតូចមួយដែលគួរឱ្យព្រួយបារម្ភ?"

"អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើគឺអាស្រ័យសម្រាប់បរិស្ថាន។ មកជាមួយខ្ញុំហើយយើងនឹងទៅកន្លែងផ្សេងគ្នា ហើយមើលថាពួកគេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះសំរាម»។"

Mia បានយល់ព្រម ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមដើរតាមផ្លូវ។

ពេលពួកគេដើរក្នុងព្រៃ Mia បានឃើញសត្វស្វានិយាយសោកសៅហែលទឹកក្នុងស្រះ។

Mia បានសួរនាងថា "តើនាង Swan មានរឿងអ្វី?"

សត្វស្វានឆ្លើយថា៖ «នៅស្រះដែលខ្ញុំស៊ីនិងហែលទឹកមានសំរាមច្រើនណាស់។ យើងជាច្រើននាក់ត្រូវបានទុកឱ្យស្រែកឃ្លានដោយសារតែសំរាម។ ខ្ញុំពិតជាចង់ឱ្យប្រជាជនឈប់ចោលសំរាម ហើយចាប់ផ្តើមជួយបរិស្ថាន។

សត្វជាច្រើននឹងមានជីវិត និងសប្បាយចិត្តបើធៀបនឹងពេលនេះ»។

Mia សោកស្តាយជាខ្លាំងពេលឃើញសត្វស្វានដឹកសំរាមនោះ ហើយបានឮរឿងដ៏សោកសៅរបស់វា។

មិនយូរប៉ុន្មាន Moozie និង Mia បានដើរចូលទៅក្នុងព្រៃ ជាកន្លែងដែលផ្លូវបានដឹកនាំ
ពួកគេបានឃើញដើមឈើទន់ខ្សោយមួយមានមែកស្លឹងព្យួរពីវា។

Mia បានសួរដើមឈើថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសោកសៅយ៉ាងនេះ Mr. Tree?"

ដើមឈើបានឆ្លើយតបថា "យើងជាច្រើននាក់បានឈប់បង្កើតផលដោយសារតែសំរាមដែលរារាំងយើងមិនឲ្យទទួលបាន
សារធាតុចិញ្ចឹម។ យើងជាច្រើននាក់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺ និងខ្សោយ។ យើងនឹងបាត់ទៅជារៀងរហូត ប្រសិនបើម្ចាស់ចោលសំរាមនេះនៅតែ
បន្ត។ យើងធ្វើច្រើនណាស់សម្រាប់មនុស្ស។ យើងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឧទ្យានជាតិដែលពួកគេអាចមើលឃើញធម្មជាតិដ៏អស្ចារ្យ។
យើងផ្តល់ខ្យល់ឲ្យពួកគេដកដង្ហើម អុសសម្រាប់ផ្ទះ និងកន្លែងសម្រាប់សត្វ និងសត្វស្លាប ប៉ុន្តែនៅតែបន្តធ្វើឲ្យយើងឈឺចាប់»។

Mia ខូចចិត្តពេលឃើញដើមឈើរងទុក្ខយ៉ាងវេទនា។

បន្ទាប់ពីរំងាប់ដើមឈើចុះយ៉ាងអស់ពីសមត្ថភាព នាង Mia និង Moozie បានឃើញសត្វស្លាបដ៏រូសរាយរាក់ទាក់
កំពុងយំនៅលើមែកឈើ។

Mia បានស្រែកឡើងថា “តើសត្វស្លាបមានបញ្ហាអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ?”

បក្សីនោះឆ្លើយថា “ខ្ញុំកំពុងបរាញ់ជាអាហារ ពេលឃើញអ្វីមួយនៅលើដី។ ខ្ញុំគិតថាវាជាអាហារមួយចំនួនដែលខ្ញុំ
អាចចិញ្ចឹមកូនមាន់របស់ខ្ញុំ។

វាប្រែទៅជាសំរាម ហើយឥឡូវនេះកូនតូចរបស់ខ្ញុំឈឺ។ នេះមកពីមនុស្សចោលសំរាម។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សត្រូវបោះសំរាម
ចោលលើដី ជាជាងយកវាទៅចោលក្នុងធុងកែច្នៃ?”

Mia មានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង នាងចាប់ផ្តើមយំនៅពេលដែលឃើញការខូចខាតទាំងអស់ដែលនាងជាផ្នែក។ នាងបានដឹងថា ប្រសិនបើនាង និងអ្នកដទៃទៀតបន្តអាកប្បកិរិយាដីអាក្រក់នេះ បរិស្ថាននឹងត្រូវបំផ្លាញ។ នាងដឹងថានាងធ្វើបែបនេះដោយមិនបានកត់សម្គាល់!

Mia បានលាន់មាត់ទៅកាន់ Moozie ថា "តឡូវនេះខ្ញុំយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើខុស។ ខ្ញុំគួរតែចាត់ទុកផែនដីដូចជា ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។ អរគុណ Moozie ដែលបង្ហាញខ្ញុំជុំវិញ និងធ្វើឱ្យខ្ញុំកត់សម្គាល់។"

Moozie បានឆ្លើយតបថា "ខ្ញុំរីករាយដែលអ្នកយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយ។ សូមចងចាំថាត្រូវមានចិត្តសប្បុរស និងថែរក្សាបរិស្ថានជានិច្ច!»។"

នៅពេលសំឡេងរោទី ម៉ែយ៉ា ភ្ញាក់ឡើងកាន់តែភ្លឺស្វាង និងសប្បាយរីករាយជាងមុន ដោយសារតែនាង ដឹងពីរបៀបធ្វើឱ្យផែនដីក្លាយជាកន្លែងប្រសើរជាងមុន។ Mia បានចាប់ផ្តើមក្លឹបបរិស្ថាន និងចែករំលែកចំណេះដឹង របស់នាងអំពីការអភិរក្សបរិស្ថាន។ ពេលនាងសម្លឹងមើលទៅលើមេឃ Mia បានឃើញ Moozie ញញឹមដាក់ នាង។

ចប់

អំពីអ្នកបង្កើត Mia និង Moozie៖

Shweta Bala មានអាយុ 10 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2020 នៅពេលដែលនាងសរសេរ "Mia and Moozie" និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 5 នៅសាលា
អន្ទាញ - Laurel Springs School ។

Sahana Bala ប្អូនស្រីរបស់ Shweta បានបង្ហាញរឿងកាលពីអាយុ 15 ឆ្នាំ និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 9 នៅវិទ្យាល័យ Lynbrook
ក្នុងទីក្រុង San Jose រដ្ឋ California ។

ភាពសប្បុរសរបស់ពួកគេធ្វើការសម្រាប់ Moozie និង Children's Kindness Network គឺ៖

រឿង៖

- Mia និង Moozie
- វេទនានៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ Moozie
- ពាក្យវិជ្ជមានរបស់ Moozie
- Moozie និងសៀក

កំណាព្យ៖

- កំណាព្យ Moozie

ល្បែងផ្តួរប៖

- ការស្វែងរកពាក្យ Moozie
- ដកពាក្យ

ផ្ទាំងរូបភាព (បង្កើតនៅដើមអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាត Covid)៖

- Moozie និយាយថាពាក់ម៉ាស
- Moozie លាងដៃ

Moozie និង Rainbow នៅទីក្រុង Nevergreen

ដោយ Colin Barca

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

បោះពុម្ពផ្សាយដោយ បណ្តាញសប្បុរសធម៌កុមារ

www.moozie.org

Moozie និង Rainbow នៅទីក្រុង Nevergreen

ដោយ Colin Barca

Moozie the Cow គឺល្អដូចដែលអាចធ្វើបាន។ គ្មានសត្វណាដែលល្អជាងនាងទេ។ នាងលេងយ៉ាងទន់ភ្លន់ជាមួយ Rainbow the calf នៅព្រឹកមួយនៅពេលដែលសំបុត្រមកដល់។ កសិករ Ted បានទៅពិនិត្យវា។

"Moozie មានរបស់មួយសម្រាប់អ្នក!" កសិករ Ted បានទូរស័ព្ទពីប្រអប់សំបុត្រ។ នៅពេលឮឈ្មោះនាង Moozie បានរត់ទៅ Farmer Ted ដោយប្រុងប្រយ័ត្នមិនឲ្យជាន់លើដីឡើយ។ កសិករ Ted បានប្រគល់ស្រោមសំបុត្រឱ្យនាង។

ក្រដាសនៅខាងក្នុងបាននិយាយថា

សូមគោរព Moozie

ខ្ញុំឈ្មោះតាលី ហើយខ្ញុំត្រូវការជំនួយពីអ្នក! សូមមកកាន់ផ្លូវ 154 Attle ក្នុងទីក្រុង Nevergreen។

ដោយក្តីគោរព

តាលីយ៉ា

"ហ្នឹម ... Moozie បាននិយាយថា ខ្ញុំឆ្ងល់ថាមានអ្វីខុស។ "វានឹងល្អក្នុងការជួយតាលី។" ហើយដូច្នោះ

Moozie, Rainbow និងកសិករ Ted បានបើកឡានទៅទីក្រុង Nevergreen ក្នុងឡានរបស់ពួកគេ។

មុនពេលអ្នកទាំងបីបានឃើញទីក្រុង Moozie អាចជុំក្តិនក្តិនស្តុយដ៍អាក្រក់នៃទីក្រុង Nevergreen ។

សាហាវណាស់! ហើយខណៈពេលដែល Moozie នឹងមិននិយាយវាខ្លាំង ៗ នាងបានឃើញរូបហើយថាហេតុអ្វីបានជា Talia សរសេរ។ មិនយូរប៉ុន្មានពួកគេបានចូលទីក្រុង។

នៅក្នុងទីក្រុងពួកគេបានរកឃើញផ្លូវ Attle ។ កសិករ Ted បានគោះទ្វារផ្ទះ 154 ហើយ Talia បានបើកទ្វារ។ "អរគុណអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលបានមក!" តាលីយ៉ាបាននិយាយដោយសង្ឃឹម។

"យើងរីករាយក្នុងការជួយ ប៉ុន្តែតើយើងគួរធ្វើដូចម្តេច?" សួរឥន្ទធន។ មនុស្សគ្រប់គ្នាបានគិត។

បន្ទាប់មក Moozie មើលទៅក្នុងផ្ទះសំរាមដោយចង់ដឹងចង់ឃើញ។ វាទទេលើកលែងតែស្នូលផ្លែប៉ោម។

"នោះហើយជារា!" Moozie សប្បាយចិត្ត។ [ខ្ញុំលឺនចង់ធ្វើចលនាប្តូរនេះក្នុងរូបភាព។]

"តើអ្នកចង់មានន័យថាយ៉ាងម៉េច?" សួរតាលីយ៉ា។

«យើងអាចយកផ្ទះសំរាមទៅវិសបាន!» Moozie បានឆ្លើយតប។

Rainbow បាននិយាយថា "នោះប្រហែលជាកំនិតអាក្រក់" ។ "យើងមិនដឹងថាវានោះនៅឯណាទេ"

"ហ្នឹម... អា! ខ្ញុំមានរបស់តែក្នុងឡាន!" កសិករ Ted បាននិយាយថា យកស្រោមដៃ និងអ្នកចាប់ពីឡាន។

នៅពេលដែលពួកគេបញ្ចប់ផ្លូវ Attle ក្រុមបានអបអរសាទរ! បន្ទាប់មក ពួកគេបានឃើញអ្នកនៅសល់ក្នុងក្រុង។

"យើងនឹងមិនបញ្ចប់ឡាននេះទេ!" តាលីយ៉ាថ្ងូរ។ «គ្មានផ្លូវទេ យ៉ាងម៉េច!!»

Moozie បាននិយាយថា "យើងមិនគួរបោះបង់ចោលទេ" ។ "ប្រហែលជាយើងគួរតែទទួលបានជំនួយពីទីក្រុង។"

"គំនិតល្អណាស់ Moozie! ប៉ុន្តែធ្វើយ៉ាងម៉េច?" សួរតាលីយ៉ា។

Moozie ឆានថា "កុំបារម្ភ Talia ខ្ញុំមានផែនការ។"

Moozie បានដើរហើយដើរគ្រប់ផ្លូវទៅកាន់ទីប្រជុំជន។

ហើយបន្តិចម្តងៗ ប៉ុន្តែច្បាស់ជាចាប់ផ្តើមបំពេញដោយខ្យល់។

ហើយនៅពេលដែលរាងកាយរបស់ Moozie គឺជាលំហដ៏ធំមួយ។

សំឡេងតូចមួយបន្តឡើង ដំបូងពីបាក់ស្តាប់ណាស់។

ពេលនោះសំឡេងក៏កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ

ទាល់តែឡើងខ្ពស់ខ្លាំងហើយញ័រខ្លាំង

ប្រជាជនបានចេញមកដោយឮសំឡេងថាជាថ្មី

សំឡេងដែល Moozie បានបង្កើត ជាសំឡេងដែលគេស្គាល់ថាជា

ម៉ោងហ្វូ! [ខ្លួនលឺនចង់ធ្វើចលនាពាក្យនេះក្នុងរូបភាព។]

នៅពេលដែល Moozie ឈប់ មនុស្សទាំងអស់បានដើរទៅរកនាងដោយសួរសំណួរ។ បន្ទាប់មកតាលីយ៉ា

ចេញមកពន្យល់ពីបញ្ហា។ អ្នកស្រុកបានដឹងថាទីក្រុងរបស់ពួកគេមានភាពរញ្ជ័ររញ្ជ័រហើយ

សម្រេចចិត្តជួយ។

ទីបំផុត ទីក្រុងទាំងមូលបានស្ងៀម ហើយអ្នកក្រុងបានអបអរចំពោះ Moozie។

"ត្រឡាត ហ៊ី ហ្វូរ៉ាយ សម្រាប់ Moozie!"

ដូច្នេះហើយ Moozie និង Talia បានចែករំលែកការលាបសំព័កគេ។

"លាហើយ Moozie" Talia បាននិយាយ។

Moozie បាននិយាយថា "លាហើយ Talia" ។ "ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការជំនួយ សូមសួរពួកយើងដោយសេរី។"

ដូច្នេះហើយ Moozie, Rainbow និង Farmer Ted ចាកចេញពីទីក្រុង Nevergreen។ ...

... ទោះបីជា Moozie មានអារម្មណ៍ថាត្រូវការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះក៏ដោយ។

អំពីអ្នកនិពន្ធ:

Colin Barca មានអាយុ 12 ឆ្នាំដែលមានបេះដូងសំរិទ្ធ ប្រហែលជាប្រាក់។ គាត់ចង់បង្កើតសៀវភៅមួយសម្រាប់ការកម្សាន្តនោះបីជាគាត់គ្មានបទពិសោធន៍ ក៏ដោយ។

អំពីកសិករ Ted:

បាន Farmer Ted គឺពិត ហើយគាត់បានបង្កើតម៉ាក Moozie! គាត់មានចិត្តល្អ ហើយគាត់សប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានឲ្យ Colin ធ្វើសៀវភៅ Moozie។

ផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅ៖

នៅពេលដែល Moozie, Rainbow និង Farmer Ted ទទួលបានសំបុត្រពីអ្នកដែលមានឈ្មោះ Talia សុំជំនួយ ពួកគេដឹងថាពួកគេត្រូវតែជួយនាង! តើ Moozie និងមិត្តភក្តិអាចសម្អាតទីក្រុង Nevergreen បានទេ? ឬវារបៀបវារៈ?

Moozie និងកំហុសដីអាក្រក់

គោ Moozie ធំគឺចិត្តល្អដូចដែលអាចធ្វើបាន។
គ្មានសត្វណាដែលល្អជាងនាងទេ។

នាងនៅផ្ទះក្នុងជម្រកក្នុងថ្ងៃមួយមានភ្លៀងធ្លាក់ ដោយចិត្តរួមបន្តប់ទាំងអស់របស់
នាងបានទៅភ្លៀង។

ជ្រកកំពុងស្រមុក និងធ្វើនំភក់។
សេះទាំងនោះទ្រុឌទ្រោមដោយមោទនភាព។

ព័ត៌មានវាយតម្លៃយ៉ាងសប្បាយ។
កូនទារបស់ម្តាយចំណាស់បានស្រែកថា "អ្នករាល់គ្នាត្រូវ!"

ព័ត៌មានក្នុងជម្រកបាននិយាយថា "តើយើងសួរអ្វី?
ទាបានស្រែកថា "វាជាកំហុស ហើយខ្ញុំមិនមានន័យថា ជូនដំណឹង

ប៉ុន្តែមេរោគនេះធំពេកសម្រាប់អាហារសម្រន់»។
សេះស្រែកថា "ខ្ញុំនឹងវាយវា ដូច្នេះគ្រាន់តែឈរខ្លួនវិញ"។

ជ្រកបានលាន់មាត់ថា "អូយ នោះគឺជាកំហុសដីអាក្រក់មួយដែលមានស្នែងពីរ មាន
រោមនៅលើពែងសត្វឃុំខ្មៅ!"

សេះលើកដើមយ៉ាងខ្ពស់សាច់ដុំនិងគ្មានខ្លាញ់ គោស្រែកថា "Moozie! មកកាន់
កន្លែងកើតហេតុភ្លាម!"

Moozie ស្រែកថា "ឈប់!" ខណៈដែលដើងសេះធ្លាក់ដល់ដី។
សត្វទាំងអស់ទប់ដង្ហើមជុំគ្នា។

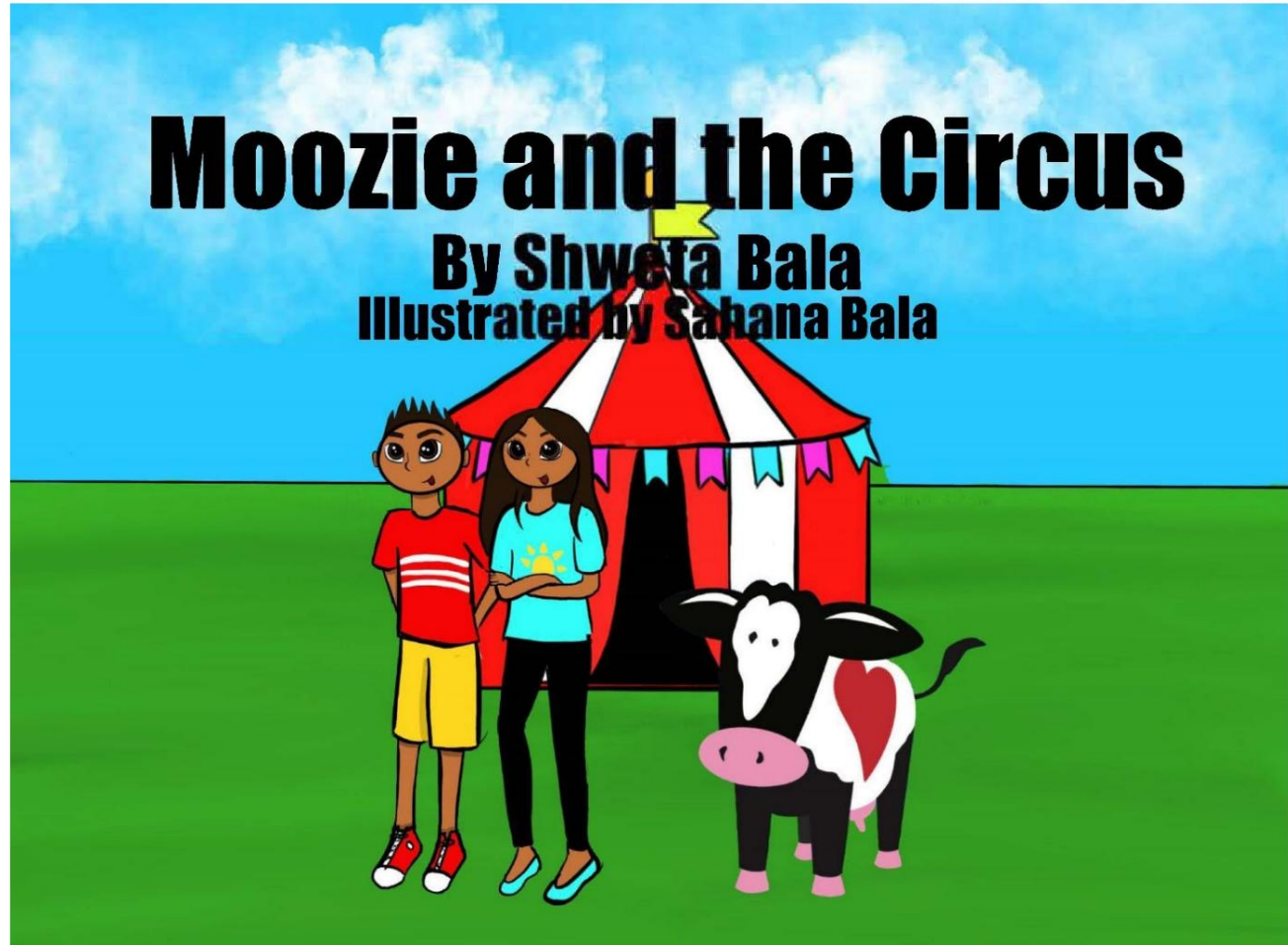
Moozie សង្ឃឹមមើលភាពកខ្វក់ ហើយសត្វល្អិតធំបានវាចេញមកក្រៅ។
សត្វទាំងអស់ស្រែកហើ!

"អូ ល្អ! យើងសុំទោស... Moozie បានប្រាប់យើងឱ្យឈប់ ប៉ុន្តែសត្វល្អិតធំៗគឺចម្លែក និងគួរឱ្យ
ខ្លាចមែនទេ?"

Moozie ចាប់ផ្តើមដោយសំដីនៃកូនរបស់នាងថា "កំហុសដូចជា
សៀវភៅ មិនអាចវិនិច្ឆ័យបានដោយការបង្ហាញខ្លួនតែម្នាក់ឯងនោះទេ។

យើងត្រូវមើលឱ្យស៊ីជម្រៅ ហើយមើលថាសូម្បីតែកំហុសក៏អាចល្អដែរ។
ការស្វែងរករបស់ល្អគឺជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចដែលយើងគួរតែ។

កំហុសអាចមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា សូមមើល ពួកវាមាន
កន្លែងនៅលើផែនដីដូចអ្នកដែរ ដូចខ្ញុំដែរ"។

Moozie នឹងសៀក

ដោយ Shweta Bala
គូររូបដោយ សាហាណា បាឡា

“ទីបំផុតនៅទីនេះ! ភ្ញាក់ឡើង អាហ្សាន!” ស្រែកថា Ayana ពេលនាងបោះគម្របទៅលើតដួ។

វាជាព្រឹករដូវក្តៅដឹកកំក្តៅ ហើយ Ayana រំភើបចិត្តព្រោះថ្ងៃនេះជាថ្ងៃពិសេសណាស់។ Ayana និង Azaan ជាកូនភ្លោះ។ Ayana តែងតែធ្វើតាមសភាវគតិរបស់នាង ខណៈដែល Azaan ជាអ្នកគិតច្នៃជីវិតខ្លាំង។ ពួកគេចូលចិត្តធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ជាមួយគ្នា... អ្វីគ្រប់យ៉ាងលើកលែងតែភ្ញាក់ពីព្រលឹម។

Azaan ដោះភ្លយចេញឃើញ ហើយលាតដៃ។ “តើមានអ្វីនៅទីនេះ? តើខ្ញុំអាចចូលគេងវិញបានទេ?”

“តើអ្នកកំពុងតែលេងសើចឬ!” អាយ៉ាណាស្រែកដោយរំភើប។ “ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃកំណើតរបស់យើង!”

Azaan ស្រាប់តែចាប់ផ្តើមញញឹមយ៉ាងធំ។

“អូ! រង់ចាំថ្ងៃនេះយូរហើយ! តោះចុះទៅហូបបាយ

អាហារពេលព្រឹក ហើយបន្ទាប់មក សប្បាយច្រើន!” Azaan លាន់មាត់។

Ayana និង Azaan ចាប់ផ្តើមដើរជាមួយគ្នាដោយគិតពីភាពសប្បាយរីករាយទាំងអស់ដែលពួកគេនឹងមាន។

ជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅថ្ងៃកំណើត ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេបាននាំពួកគេទៅមើលសៀកដែលពួកគេចូលចិត្ត៖ សៀកនៃភាពសប្បាយរីករាយ។

"កម្មវិធីខួបកំណើតនេះនឹងក្លាយជាកម្មវិធីល្អបំផុត!" អាយ៉ាណាបានលាន់មាត់ខណៈកំពុងគប់នំផែនខេក របស់នាង។ "ខ្ញុំលឺគេធ្វើកម្មវិធីពិសេសជាមួយជំរំ!"

ឪពុករបស់ពួកគេបានឆ្លើយទាំងញញឹមថា "វាក៏មានរឿងមួយទៀតដែរ ធ្វើឱ្យការធ្វើដំណើរនេះល្អបំផុតសម្រាប់អ្នកទាំងពីរ។ យើងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទៅក្រោយឆាក ហើយជួបគ្រូ សៀក!»

Ayana ស្ទើរតែគោះចានរបស់នាងចេញពីតុពេលឮរឿងនេះ។ ពួកគេ អ្នកទាំងពីរមានចិត្តចង់ទៅ។ អ្នកទាំងពីរបានញ្ជាំអាហារពេលព្រឹកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយទៅឡាន។

នៅពេលដែលពួកគេទៅដល់ទីនោះ ពួកគេមានពេលមួយម៉ោងមុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្តើម ដូច្នេះហើយពួកគេ
បានសម្រេចចិត្តទៅលេងកន្លែងនោះ។ ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងដើរជុំវិញ Azaan បានឃើញកំប្រុកហត់នឿយនៅលើដីដែល
មិនអាចផ្លាស់ទីបាន។

Ayana និង Azaan ភ្លាមៗបានរត់ទៅជួយសត្វក្រីក្រ។ គេចាប់កំប្រុកចម្រុះមកដាក់លើគ្រែស្បែកក្នុងម្លប់។

អាយ៉ាណាយកដបទឹកមួយដើម និងផ្លិតខ្លះដាក់លើដី ហើយដាក់នៅមុខកំប្រុក។ មិនយូរប៉ុន្មានសត្វកំប្រុកក៏ចាប់ផ្តើមលាត
ហើយលេបទឹក។ បន្ទាប់មកវាទទួលបានថាមពលខ្លះ ហើយចាប់ផ្តើមផ្លាស់ទី។ សត្វគោដែលមើលថែម្នាក់ឈ្មោះ Moozie
បានឃើញសកម្មភាពទាំងនេះពីគុម្ពោតដែលនាងលាក់ខ្លួននៅក្បែរនោះ ហើយដឹងថា Ayana និង Azaan គឺជា
មនុស្សដែលនឹងជួយសង្គ្រោះសត្វដែលត្រូវគេរំលោភនៅក្នុងសៀក។ Moozie សម្រេចចិត្តរង់ចាំកម្មវិធីនេះចប់សិន
ទើបនិយាយជាមួយគេ។

នៅពេលដែលវាងននបើក Ayana និង Azaan ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលឃើញ
 ដំរីមៀលលើបាល់ សត្វលោតជានាម្លង ហើយអ្នកកាយសម្ព័ន្ធធ្វើដៃជាច្រើន។ បន្ទាប់ពីការសម្តែងដ៏អស្ចារ្យ Ayana និង Azaan បាន
 ប្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេថាពួកគេនឹងត្រលប់មកវិញក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីហើយបានទៅខាងក្រោយឆាកដែលពួកគេបានឃើញ Moozie
 ។ Azaan ហៀបនឹងស្រែក ប៉ុន្តែ Moozie បញ្ឈប់គាត់ ហើយណែនាំខ្លួននាង។

Moozie បាននិយាយដោយស្ងប់ស្ងាត់ថា "ជំរាបសួរ Ayana និង Azaan ។ សូមកុំភ័យខ្លាច។ ខ្ញុំជា Moozie ។
 ខណៈពេលដែលសៀកមានភាពសប្បាយរីករាយក្នុងការមើល វាមិនមែនជាការសប្បាយសម្រាប់សត្វដែលធ្វើវានោះទេ។ អ្នកទាំងពីរហាក់ដូចជា
 ក្មេងដែលមានចិត្តល្អ និងឆ្លាតវៃ។
 មកជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងពន្យល់"។

Azaan មានការភ័ន្តច្រឡំថាហេតុអ្វីបានជាសៀកកំពុងធ្វើបាបសត្វនិង
 ហេតុអ្វីបានជាគាត់គួរទៅជាមួយ Moozie ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី Ayana បញ្ចុះបញ្ចូលគាត់ ទីបំផុតគាត់បានយល់ព្រមទៅ។

ពេលដើរទៅក្រោយឆាកកាន់តែឆ្ងាយ ពួកគេលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយរាំងនន
 ឃើញសត្វត្រូវវាយហើយឈឺដើម្បីធ្វើល្បិច។ ដំរីថ្ងៃ ហើយស្វាភីស្រែក។

Ayana, Azaan, និង Moozie បានស្នាក់នៅយូរជាងនេះ ហើយពួកគេបានឃើញថាសត្វមិនត្រូវបាន
 ចុករហូតដល់ពួកគេបានធ្វើសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានកត់សម្គាល់ឃើញថា សត្វទាំងនោះ
 មិនសប្បាយចិត្តនឹងការធ្វើល្បិចទាំងនោះ។ វាពិតជាលំបាកណាស់ក្នុងការមើលដំរីដែលបុកដោយមិន
 មានលំនឹងនៅលើបាល់អិល ហើយស្វាមិនលោតតាមទ្រនិចតូចៗ។

Ayana ហៀបនឹងស្រក់ទឹកភ្នែក ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក Moozie បានកត់សម្គាល់ថា “សត្វទាំងនេះត្រូវ
 បានចាត់ទុកដូចជាពួកគេមិនមែនជាសត្វមានជីវិត។ អ្នកទាំងពីរអាចជួយបាន។ សត្វទាំងនេះឆ្លងកាត់
 ជាច្រើនដើម្បីកម្សាន្តដល់មនុស្សដែលមកកម្សាន្ត»។

Ayana និង Azaan បានសម្រេចចិត្តគ្រប់គ្រង។

អាយ៉ាណាស្រែកថា “ចាំ! កុំធ្វើបាបសត្វ!”

គ្រូបង្វឹកនិយាយទាំងង្វៀងឆ្ងល់ថា “តើអ្នកមកធ្វើអ្វីនៅទីនេះ? អ្នកមិនមែនទេ។

សន្មត់ថានៅទីនេះ។ អ្នកគួរតែនៅកន្លែងក្រោយឆាករបស់តារា!”

Azaan បានលាន់មាត់ថា៖ «គ្រាន់តែឮយើងចេញ! អ្នកមិនគួរធ្វើបាបសត្វទេ»។

គ្រូបង្ហាត់ឆ្លើយថា «សត្វទាំងនេះមិនស្តាប់ទាល់តែសោះ!»។ អាហុសាន

បានឆ្លើយថា៖ «នោះគឺដោយសារតែអ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកវាដូចជាសត្វ។ អ្នកកំពុងធ្វើឱ្យពួកគេឈឺចាប់ ហើយថែមទាំងមិនផ្តល់រង្វាន់ដល់ពួកគេសម្រាប់ការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេ។

សត្វមានអារម្មណ៍ដូចយើង។ តើអ្នកអាចធ្វើការដោយគ្មានអាហារ ឬសម្រាកនៅកន្លែងនោះមិនមែនជាជម្រកធម្មជាតិរបស់អ្នកទេ? ហើយលើសពីនេះទៅទៀត ធ្វើអ្វីមួយដែលអ្នកពិតជាមិនសប្បាយចិត្តមែនទេ?

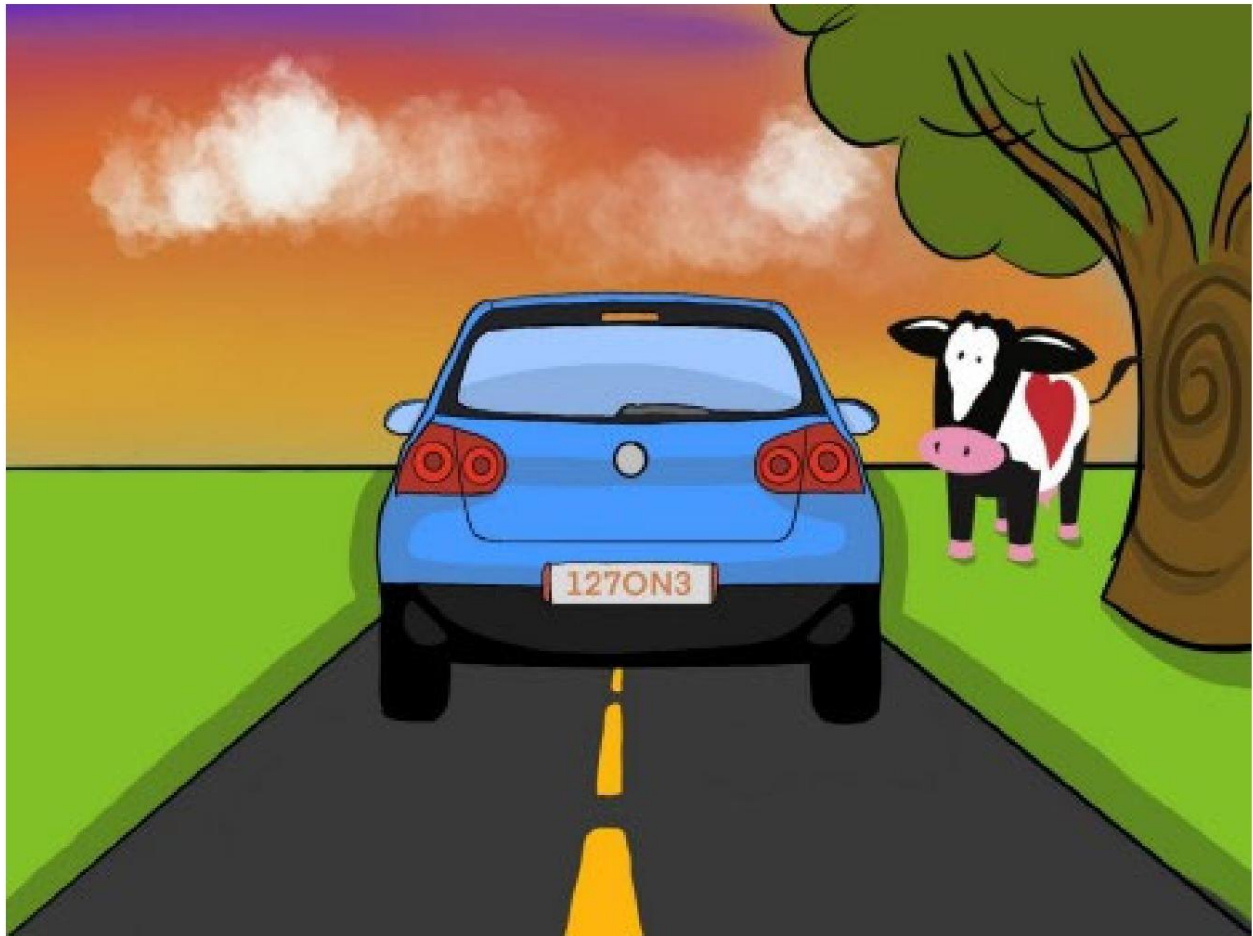

គ្រូបង្វឹកដកដង្ហើមធំ ហើយគិតអំពីរឿងនោះ។ នៅទីបញ្ចប់គាត់បានសម្រេចចិត្តថាពួកគេត្រឹមត្រូវ។

Ayana និង Azaan ទាំងពីរបាននិយាយជាមួយគ្នាថា "ត្រូវចាំថាមានចិត្តល្អចំពោះសត្វ!"

គ្រូបង្វឹកបានញញឹម ហើយនិយាយថា "អរគុណដែលបានរំលឹកខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្លាប់មានចិត្តល្អចំពោះសត្វ ហើយឥឡូវមើលមកខ្ញុំ! ខ្ញុំវាយគេ ហើយវាយគេ។ ខ្ញុំប្រាកដជានឹងព្យាបាលពួកគេឱ្យកាន់តែប្រសើរ តាំងពីក្មេងៗបានរំលឹកខ្ញុំថា អ្នកបង្ហាត់សត្វពិតគួរមានលក្ខណៈបែបណា តើអ្នកចង់ចិញ្ចឹមសត្វទេ?"

Ayana និង Azaan បានយល់ព្រមភ្លាមៗ ហើយពួកគេបានចិញ្ចឹមសត្វទាំងអស់ម្តងមួយៗ។ ពួកគេសប្បាយចិត្តជាខ្លាំងដែលឃើញថាសត្វនេះនឹងមិនទទួលបានការព្យាបាលអាក្រក់ទៀតទេ។

ពេលជិះឡានត្រឡប់មកវិញ គេប្រាប់ឪពុកម្តាយរឿងអ្វីដែលកើតឡើង។

Ayana បានបន្ថែមថា "លើកក្រោយ ចុះយើងទៅ Safari ដែលជាកន្លែងដែលសត្វត្រូវបានដោះលែងនៅក្នុងជម្រករបស់ពួកគេ?"

ម្តាយរបស់ពួកគេបានញញឹមដោយមោទនភាពចំពោះពួកគេ។ នាងបានឆ្លើយថា "ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំគិតថា នោះគឺជាជម្រើសដ៏អស្ចារ្យ។ និយាយអីញ្ចឹង តើអ្វីបានធ្វើឱ្យអ្នកជ្រើសរើស safari ជាងសៀក?"

"អូ វាគ្រាន់តែជាបទពិសោធន៍នៅខាងក្រោយឆាករបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។" Azaan ឆ្លើយតបដោយគិតពី Moozie ។

អំពីអ្នកបង្កើត Moozie និងសៀក៖

Shweta Bala មានអាយុ 10 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2020 នៅពេលដែលនាងសរសេរ "Moozie and the Circus" និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 5 នៅសាលាអន្តរជាតិ - Laurel Springs School ។

Sahana Bala ប្អូនស្រីរបស់ Shweta បានបង្ហាញរឿងកាលពីអាយុ 15 ឆ្នាំ និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 9 នៅវិទ្យាល័យ Lynbrook ក្នុងទីក្រុង San Jose រដ្ឋ California ។

ភាពសប្បុរសរបស់ពួកគេធ្វើការសម្រាប់ Moozie និង Children's Kindness Network គឺ៖

រឿង៖

- Mia និង Moozie
- វេទនានៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ Moozie
- ពាក្យវិជ្ជមានរបស់ Moozie
- Moozie និងសៀក

កំណាព្យ៖

- កំណាព្យ Moozie

ល្បែងផ្តួរប៖

- ការស្វែងរកពាក្យ Moozie
- ដកពាក្យ

ផ្ទាំងរូបភាព (បង្កើតនៅដើមអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាត Covid)៖

- Moozie និយាយថាពាក់ម៉ាស
- Moozie លាងដៃ

Moozie ស្វែងរកអំពើល្អ

មានគោមួយក្បាលឈ្មោះម៉ូហ្សឺ
ដែលមានចិត្តល្អនិងផ្អែមល្អម;
នាងនឹងស្វែងរកអំពើសប្បុរស
សូម្បីតែនៅតាមផ្លូវដើមមាញឹក!

ថ្ងៃមួយខណៈពេលដែលនៅលើផ្លូវនាងបានរកឃើញ
សត្វចិញ្ចឹមដែលរងរបួស; ប៉ុន្តែនាងក៏បានឃើញ
ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ដែលកំពុងហៅពេទ្យសត្វ។

ម៉ូហ្សឺបានឃើញអំពើល្អនេះ ហើយគិតថាទង្វើនេះ
ពិតជាសប្បុរស នាងមើលទៅក្មេងតូច ហើយនឹកឃើញ
ក្នុងចិត្ត។

Moozie បានបន្តដំណើររបស់នាង, តាមរយៈឃុំទិច;
រហូតដល់នាងបានរកឃើញទង្វើនៃចិត្តសប្បុរស
មួយ នៅកន្លែងដែលក្មេងស្រីមើលថែដើមឈើ Moozie បាន
កត់សម្គាល់ឃើញទង្វើនេះ ហើយក៏ពេញចិត្ត និងពេញចិត្ត នាងក៏
កត់សម្គាល់ក្មេងស្រីនោះ ហើយបន្តដំណើរ
ទៅមុខដោយចិត្តស្ងប់។

Moozie បានរុញច្រានកាត់ស្មៅដែលចងជាប់ដោយប្រាថ្នាចង់លើករឹក ប៉ុន្តែ
ភ្លាមៗនោះនាងបានរកឃើញភូមិមួយ ជាកន្លែងដែលក្មេងប្រុស
ម្នាក់កំពុងការពារមិត្តម្នាក់ពីការសម្លាប់។

Moozie ឃើញទង្វើនេះហើយក៏
ត្រេកអរយ៉ាងខ្លាំង នាងបានកត់ចំណាំពីក្មេងប្រុស
រួចបន្តទៅកន្លែងថ្មី។

Moozie បានស្វែងរក និងស្វែងរក ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន
ក៏បានរកឃើញទង្វើមួយ ដែលក្មេងស្រី
ម្នាក់កំពុងប្រាប់ខ្លួនឯងនូវរឿងល្អ ដែលបង្កើតផលវិជ្ជមាន។

Moozie រំភើបចិត្តខ្លាំង ពេលឃើញហើយក៏ត្រេកអរ នាងបាន
កត់ចំណាំពីក្មេងស្រី ហើយបានផ្លាស់ប្តូរពី
កន្លែងដែលក្មេងស្រីបានសួរ។

Moozie សប្បាយចិត្តខ្លាំងណាស់ ហើយ
បន្តស្វែងរកទង្វើដែលថ្មី នាងនៅតែស្វែងរករហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ តើនាងអាច
ស្វែងរកទង្វើពីអ្នកបានទេ?

អំពីអ្នកបង្កើតស្នាដៃជាច្រើនសម្រាប់បណ្តាញសប្បុរសធម៌កុមារ៖

Shweta Bala មានអាយុ 10 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2020 នៅពេលដែលនាងសរសេរស្នាដៃទាំងនេះ និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 5 នៅសាលាអន្យាញ
- Laurel Springs School ។

Sahana Bala ប្អូនស្រីរបស់ Shweta បានបង្ហាញរឿងរ៉ាវ និងផ្តល់រូបភាពកាលពីអាយុ 15 ឆ្នាំ និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 9 នៅវិទ្យាល័យ
Lynbrook ក្នុងទីក្រុង San Jose រដ្ឋ California ។

ភាពសប្បុរសរបស់ពួកគេធ្វើការសម្រាប់ Moozie និង Children's Kindness Network គឺ៖

រឿង៖

- Mia និង Moozie
- មនុស្សនៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ Moozie
- ពាក្យវិជ្ជមានរបស់ Moozie
- Moozie និងសៀក

កំណាព្យ៖

- Moozie ស្វែងរកអំពើល្អ

ល្បែងផ្តួចផ្តើម៖

- ការស្វែងរកពាក្យ Moozie
- ដកពាក្យ

ផ្ទាំងរូបភាព (បង្កើតនៅដើមអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាត Covid)៖

- Moozie និយាយថាពាក់ម៉ាស
- Moozie លាងដៃ

ដំណើររដ្ឋបាលរបស់ Moozie

ដោយ Jane Morton

ជំនួយដោយ Farmer Ted & Moozie

គូររូបដោយ Jane Royse

[ទំព័រ 2]

គោ Moozie ធំគឺល្អដូចដែលអាចធ្វើបាន។

គ្មានសត្វណាដែលល្អជាងនាងទេ។

[ទំព័រ 3]

នាងឈរចាប់សត្វរុយដោយឆ្ងមៗ ខណៈមើលកូនទាបីក្បាលកំពុងលេងក្បែរផ្លូវលំ។

[ទំព័រ 4]

នាងឮអ្វីមួយមកហើយគោះត្រចៀក។

[ទំព័រ ៥]

ឥឡូវនេះសំឡេងស្ត្រីដែលនាងឮនោះជាអ្វី?

[ទំព័រ 6]

សំឡេងគោក្របី។ ហ្នឹងកំពុងធ្វើដំណើរ។

[ទំព័រ 7]

វាកំពុងធ្វើដំណើរទៅជ្រលងភ្នំខាងក្រោម។

[ទំព័រ ៨]

ហ្នឹងគោធំក្លិនទឹក ហើយបង្កើនល្បឿនរបស់វា។

[ទំព័រ 9]

ការរត់លឿនរបស់នឹងក្លាយទៅជាការរត់ជាន់គ្នា។

[ទំព័រ 10]

ប្រសិនបើ Moozie មិនអាចបង្វែរហ្នឹងទាំងមូលបានទេ ពួកគេនឹងជាន់កូនទាចូលទៅក្នុងដី។

[ទំព័រ 12]

នាងព្យាយាមដេញកូនទាចេញពីផ្លូវ ប៉ុន្តែវានៅតែបន្តស្រវាំង និងលេងដដែល។

[ទំព័រ ១៣]

នាងព្យាយាមចូលទៅជិតដើម្បីជ្រកអ្នកទាំងបី។

ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានជ្រកកោនទេ។ ពួកគេចង់រត់ដោយសេរី។

[ទំព័រ ១៤]

"គ្មាននរណាម្នាក់ទៀតទេ ដូច្នេះវាអាចស្រ័យលើខ្ញុំ។

ខ្ញុំត្រូវតែបង្វែរហ្នឹង។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា" នាងនិយាយ។

ហ្នឹងដែលចូលមកជិតកំពុងតែកក្រើកឆ្ងល់។

"ខ្ញុំអាចបង្វែរហ្នឹង។ បាន ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ខ្ញុំត្រូវតែ។"

[ទំព័រ ១១]

នាងទទួលយកខ្យល់ខ្លះ ហើយនៅតែមានខ្យល់បន្ថែមទៀត ហើយឆាប់ៗនេះ

Moozie ធំហើមដូចប៉េងប៉ោងខ្យល់។

[ទំព័រ 18]

ហើយនៅពេលដែលវាមើលទៅដូចជា Moozie អាចនឹងផ្ទុះ សំឡេងតូចមួយ
បានរត់គេចពីនាង ហើយសំឡេងអ៊ឹមមមមនៅពេលដំបូង។

នាងបានគូរនៅលើអាកាសដែលនាងត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងជ្រៅនៅខាងក្នុងដើម្បីធ្វើសម្រាប់
Mooooo ដែលនឹងឈានដល់ការបែងចែក។

Moooooooo របស់នាងប្រមូលកម្លាំងនៅពេលវាលោតចេញពីភ្នំ។

នាងស្រែកយ៉ាងខ្លាំង ហ្នឹងក៏ឈប់ ហើយឈប់។ មមមមមមមមមមម

[ទំព័រ 20]

បន្ទាប់នឹងឡើងដូចផ្កាឈានពេញហ្នឹងសត្វដោយការភ័យខ្លាច។

ហ្នឹងគោរវលើផ្ទៃព្រៃ គ្រប់ហ្នឹងគោ និងកាច់ចង្កូត។

[ទំព័រ 22]

ពួកគេងាកទៅរកទឹកនៅលើផ្លូវថ្មី ខណៈកូនទាតូចបីក្បាលកំពុងងូតទឹក។

[ទំព័រ 24]

ម្តាយទាបានបន្តឡើងថា “អរគុណសម្រាប់ការជួយសង្គ្រោះនារីរបស់ខ្ញុំ។

គ្មានសត្វណាមួយណាដែលចិត្តល្អជាងអ្នកឡើយ»។

“ខ្ញុំជាគោតែមួយ។ វាអាស្រ័យលើខ្ញុំ។

ខ្ញុំបានបង្វែរហ្នឹងហើយអ្នកស្វាគមន៍» នាងនិយាយ។

វេទមន្តរបស់ Moozi
សៀវភៅពណ៌ដែលមានសារសេចក្តីសប្បុរស
ដោយ Sara Beck
គូរដោយ Katie Olsen

[ទំព័រ 2]

នៅពេលដែលទៅលើពេលវេលាមួយ
នៅក្នុងផ្ទះមួយដូចជាអ្នករស់នៅក្មេងស្រីដ៏ក្លាហាន
ម្នាក់ដែលមានភ្នែកពណ៌ត្នោត និងសក់រួញ។

[ទំព័រ 3]

នាងមិនតែងតែក្លាហានទេ -
គ្រាន់តែឃើញមុខក្នុងហ្វូងមនុស្សជាមួយមិត្ត
វេទមន្តម្នាក់ឈ្មោះ Moozie the Cow
។

[ទំព័រ ៤]

ឥឡូវនេះ Moozie គឺអស្ចារ្យណាស់
គ្រាន់តែជាតោតូចមួយប៉ុណ្ណោះ។
ជាមួយនឹងដុំពករាងបេះដូង
សក់នៅលើចិញ្ចើមរបស់នាង។

[ទំព័រ 5]

ប៉ុន្តែនៅពេលណាដែលក្មេងស្រីមិនប្រាកដ
ឬភ័យខ្លាច
នាងបានខ្សឹបប្រាប់ Moozie នៅពេលយប់
នៅពេលនាងដេក។

[ទំព័រ ៦]

យប់មួយ ក្មេងស្រីនេះគិតច្រើនណាស់។

ថានាងមិនអាចឈប់និយាយដូចដែលនាងព្យាយាមនោះ
ទេ។

[ទំព័រ 7]

ហើយ Moozie គ្រាន់តែស្តាប់នៅពេលដំបូងនាង
យំ
ថាកុមារនៅសាលារបស់នាងគឺឃោរឃៅនិងគ្មាន
មេត្តា។

[ទំព័រ ៨]

នាងបាននិយាយថា "ពួកគេអាក្រក់"
"ហើយខ្ញុំដឹងថាវាខុស ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលចូលខាងទេ

ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅតាម»។

ក្មេងស្រីបាននិយាយថា "មានក្មេងប្រុសម្នាក់"

"ហើយឈ្មោះរបស់គាត់គឺ Finn ។

គាត់ខុសគ្នាបន្តិច -

គាត់មិនសម»។

[ទំព័រ 9]

"ខ្ញុំគិតថាគាត់មើលទៅល្អ ហើយខ្ញុំចង់ធ្វើជា

មិត្ត

ចុះបើក្មេងដទៃតែជួបគាត់?

[ទំព័រ ១០]

នាងបាននិយាយថា "អូ Moozie"

"ប្រសិនបើអ្នកដឹងថាខ្ញុំចង់បាន

ប៉ុនណា

ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី»។

[ទំព័រ ១១]

ភ្លាមៗនោះ Moozie ចាប់ផ្តើមភ្លឺដូចម្តេច។

[ទំព័រ ១២]

ជាមួយនឹងការរីកដុះដាលដ៏ឆ្ងាញ់ និងពន្លឺ

ភ្លឺបណ្តែត។

Moozie ឈរនៅទីនោះដោយឃើញច្បាស់!

កម្ពស់ដូចអ្នកស្លៀកពាក់

ធំទូលាយដូចគ្រែ

ជាមួយនឹងដុំសាច់រាងបេះដូង

សក់នៅលើក្បាលរបស់នាង។

[ទំព័រ ១៣]

"មិត្តរបស់ខ្ញុំ" Moozie moo-ed ។

"អ្នកបានសុំជំនួយពីខ្ញុំ

ដើម្បីរៀនពីរបៀបធ្វើចិត្តល្អ។

ដើម្បី Finn និងខ្លួនអ្នក។

[ទំព័រ ១៤]

"ហើយខ្ញុំបានរៀនល្អិចមួយចំនួន

ក្នុងជីវិតខ្ញុំជាគោ

ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត -

អ្នកដឹងពីរបៀបរួចហើយ" ។

[ទំព័រ ១៥]

"នៅពេលដែលពិភពលោកគ្មានមេត្តា

ហើយអ្នកមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ
គិតអំពីរបៀបដែលអ្នកចង់បាន
ពិភពលោកទាំងមូលដើម្បីព្យាបាលអ្នក" ។

[ទំព័រ ១៦]

"វាជាច្បាប់សាមញ្ញ ដែល
ងាយស្រួលសាកល្បង។
គ្រាន់តែស្តាប់បេះដូងរបស់អ្នក -
អ្នកនឹងដឹងថាវាល្អបំផុត។

ទឹកភ្នែករបស់ក្មេងស្រីតូចបានស្ងួតនៅលើ
ចង្ការរបស់នាង
ពេលនាងសន្លឹងមើលទៅ Moozie ហើយនិយាយ
ដោយញញឹមថា

[ទំព័រ ១៧]

"តើវាសាមញ្ញដូចនៅទីបញ្ចប់ទេ?

វាច្បាស់ជាល្អណាស់
ដើម្បីមានមិត្តថ្មី"។

[ទំព័រ ១៨]

"អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានគិត
ខ្ញុំអាចសួរ Finn
ប្រសិនបើគាត់ចង់អង្គុយជាមួយខ្ញុំនៅពេលអាហាររៀនត្រង់
ពេលនេះហើយ»។

[ទំព័រ ១៩]

ហើយ Moozie moo-mooed ហើយភ្នែក
របស់នាងភ្លឺ
ដូចដែលនាងសើចហើយនិយាយ
"ដឹងទេ ខ្ញុំគិតថាគាត់ប្រហែលជា!"

[ទំព័រ 20]

ក្មេងស្រីបានដាក់ដៃរបស់នាងជុំវិញកង្កែប
ទន់ភ្លន់របស់ Moozie ហើយខ្សឹបថា "អរគុណ
ដែលធ្វើជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ" ។

[ទំព័រ ២១]

"អូ កូន" Moozie moo-ed,
"នោះជាការងាររបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់ពីទាំងអស់ -
ដើម្បីនៅទីនេះនៅពេលដែលអ្នកត្រូវការខ្ញុំ
មកនៅពេលអ្នកហៅ។

[ទំព័រ ២២]

"សូមឱ្យបេះដូងរបស់អ្នកច្រៀង

ហើយខ្ញុំនឹងនៅទីនេះ
លាហើយពេលនេះ..."
ហើយ Moozie បាត់!

[ទំព័រ ២៣]

ក្មេងស្រីត្រូវបានទុកឱ្យកាន់គោត្តចម្បង
ដែលពាក់

ជាមួយនឹងសក់រាងបេះដូងនៅលើចិញ្ចើមរបស់នាង។

[ទំព័រ 24]

ហើយនាងញញឹមពេលនាងទុកខ្លួនឯង

រសាត់ទៅដេក,

សុបិន្តផ្សេងៗនិងបង្កើតមិត្តថ្មី។

វេទមន្តនៃសេចក្តីសប្បុរស របស់ Moozie

ត្រូវមានចិត្តល្អ។

ដោយ Shweta Bala

គូររូបដោយ សាហាណា បាឡា

“Tag អ្នកគឺវា!” ស្រែក Max ខណៈគាត់រត់ឆ្លងសាលារៀនពេលសម្រាក។ វាជាថ្ងៃដ៏ស្រស់ស្អាត និងមានពន្លឺថ្ងៃ មានអ្វីជាច្រើនដែលត្រូវលេងនៅពេលរសៀលមួយ។

Max កំពុងរត់ជុំវិញការលេងស្លាកមួយរំពេចនោះគាត់បានឃើញ ក្មេងស្រីតូចធ្វើដំណើរហើយដួលលើដី។ សៀវភៅទាំងអស់ដែលនាងកាន់បានរាយប៉ាយនៅលើដី។ សៀវភៅបានសើមពីទឹកសន្សើមពេលព្រឹកនៅលើដី។ ជំនួសឱ្យការជួយនាងដូចជាមនុស្សល្អ Max បាន ចាប់ផ្តើមសើចម្អកឱ្យនាង ហើយចម្អកឱ្យនាងអំពីភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់នាង។ ក្មេងស្រីចាប់ផ្តើមយំ ហើយនាង ក៏ដើរចេញទៅ។ មួយម៉ោងក្រោយមក Max ត្រូវបានហៅទៅកាន់ការិយាល័យរបស់នាយកសាលា។

នៅពេល Max បានមកដល់ នាយកសាលា Huggins បានធ្វើឱ្យគាត់ពន្យល់ពីស្ថានភាព។ ពេលគាត់និយាយ ចប់ គាត់សួរគាត់ថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសើចដាក់នាង ជាជាងជួយនាង?"

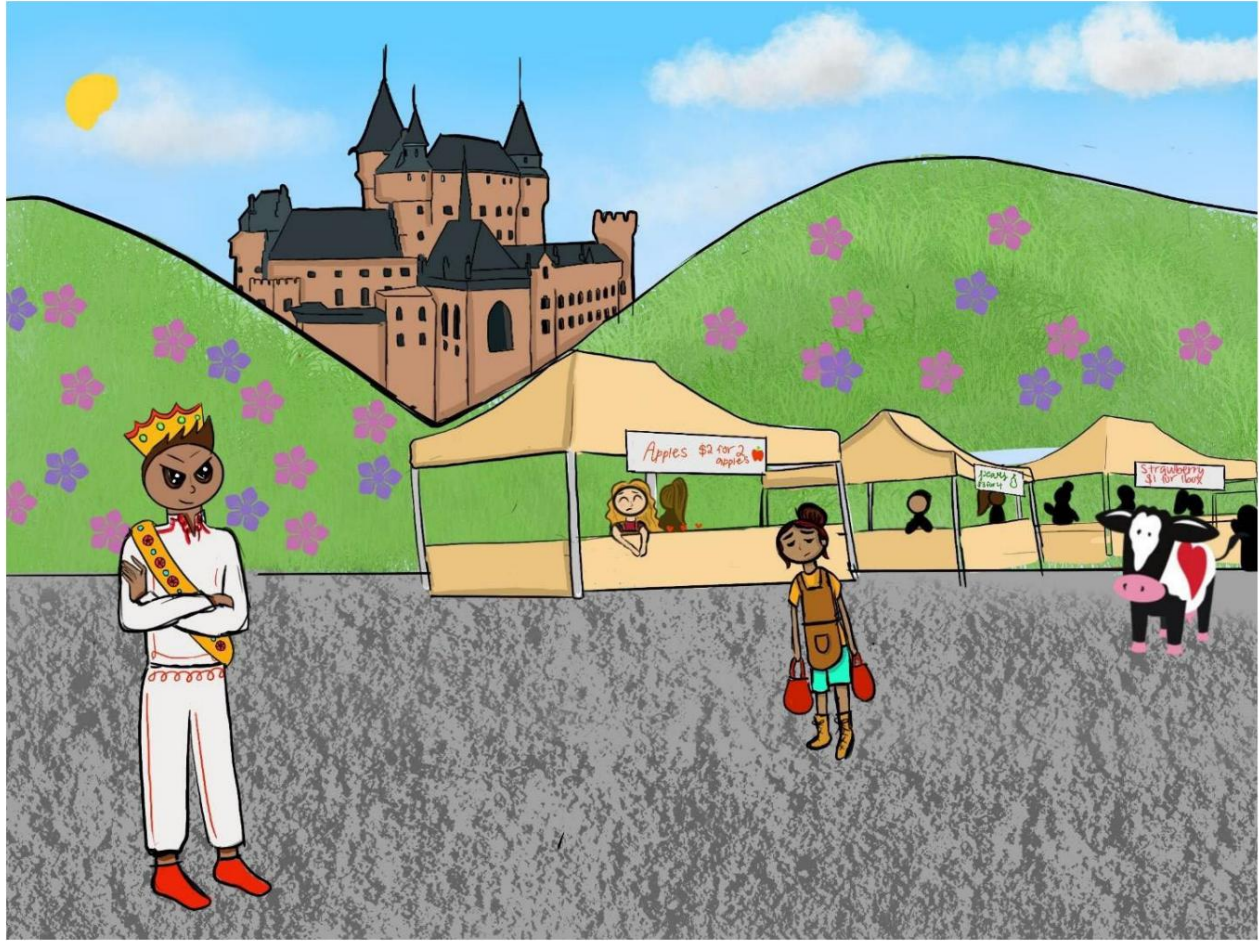
Max បានឆ្លើយតបថា "នាងពិតជាគួរឱ្យអស់សំណើចណាស់នៅពេលដែលនាងលោតពីលើថ្ម"

"អ្នកមិនគួរធ្វើបែបនេះ Max. ប្រសិនបើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់នាង អ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ខ្លាំងផងដែរ។ អ្នកគួរបង្ហាញចិត្តសប្បុរសចំពោះអ្នកដទៃ។ មុនពេលអ្នកចាកចេញ នេះគឺជាសៀវភៅដែលខ្ញុំស្នើឱ្យអ្នកអាន។ អ្នកអាចទៅឥឡូវនេះ។"

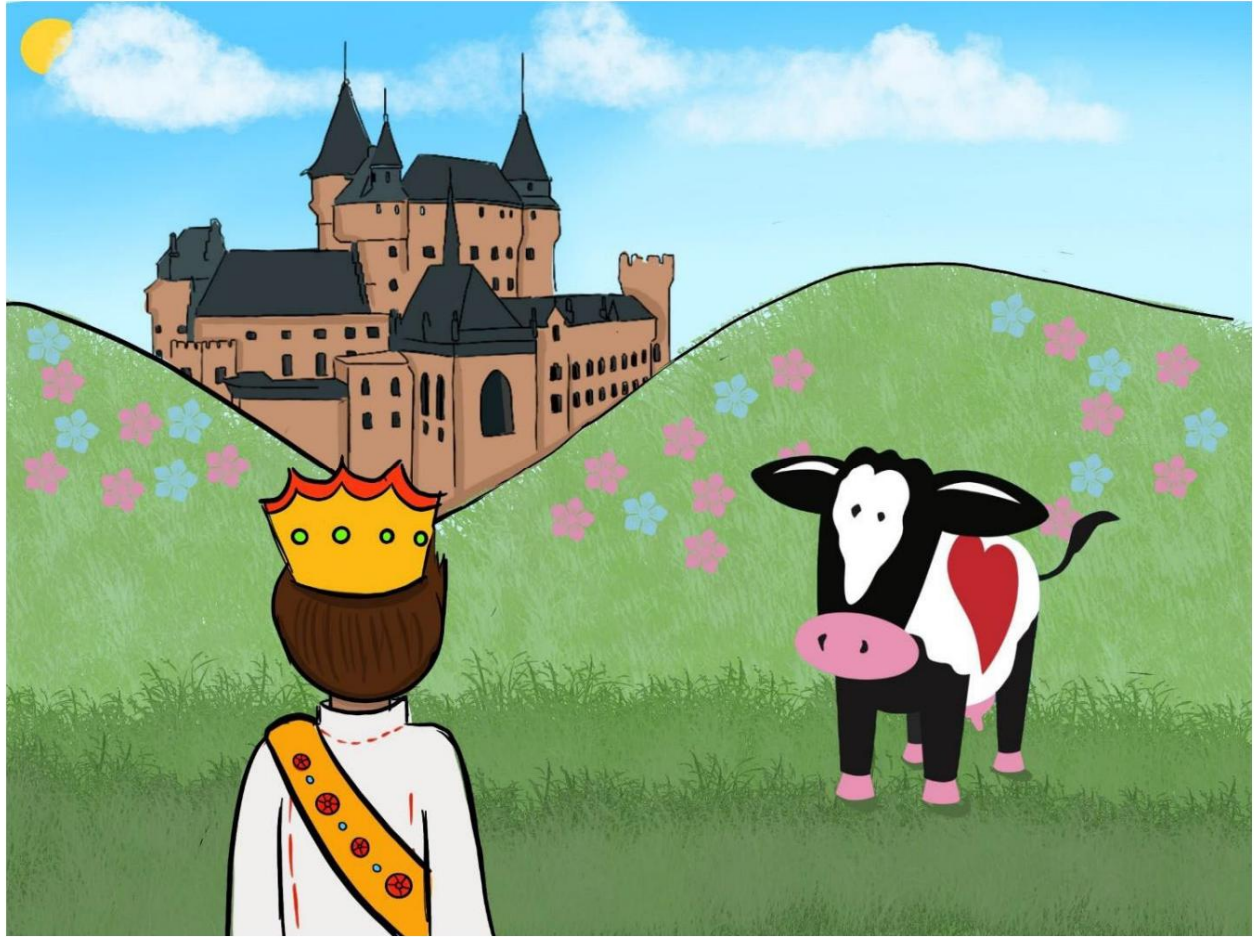
ដោយមានការរំខាន Max បានចាកចេញពីការិយាល័យ ហើយត្រឡប់ទៅថ្នាក់វិញ។

នៅល្ងាចនោះ ពេល Max បញ្ចប់ការងារសាលា គាត់ពិបាកសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវអានសៀវភៅ
ដែលនាយកសាលាបានផ្តល់ឱ្យឬអត់។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងអានសៀវភៅ ព្រោះខ្ញុំគ្មានអ្វីត្រូវបញ្ចប់ទេ។
អតិបរមាគិត។ គាត់បើកសៀវភៅ ហើយចាប់ផ្តើមអាន។ រឿងរ៉ាវបានចាប់ផ្តើមដូចនេះ៖

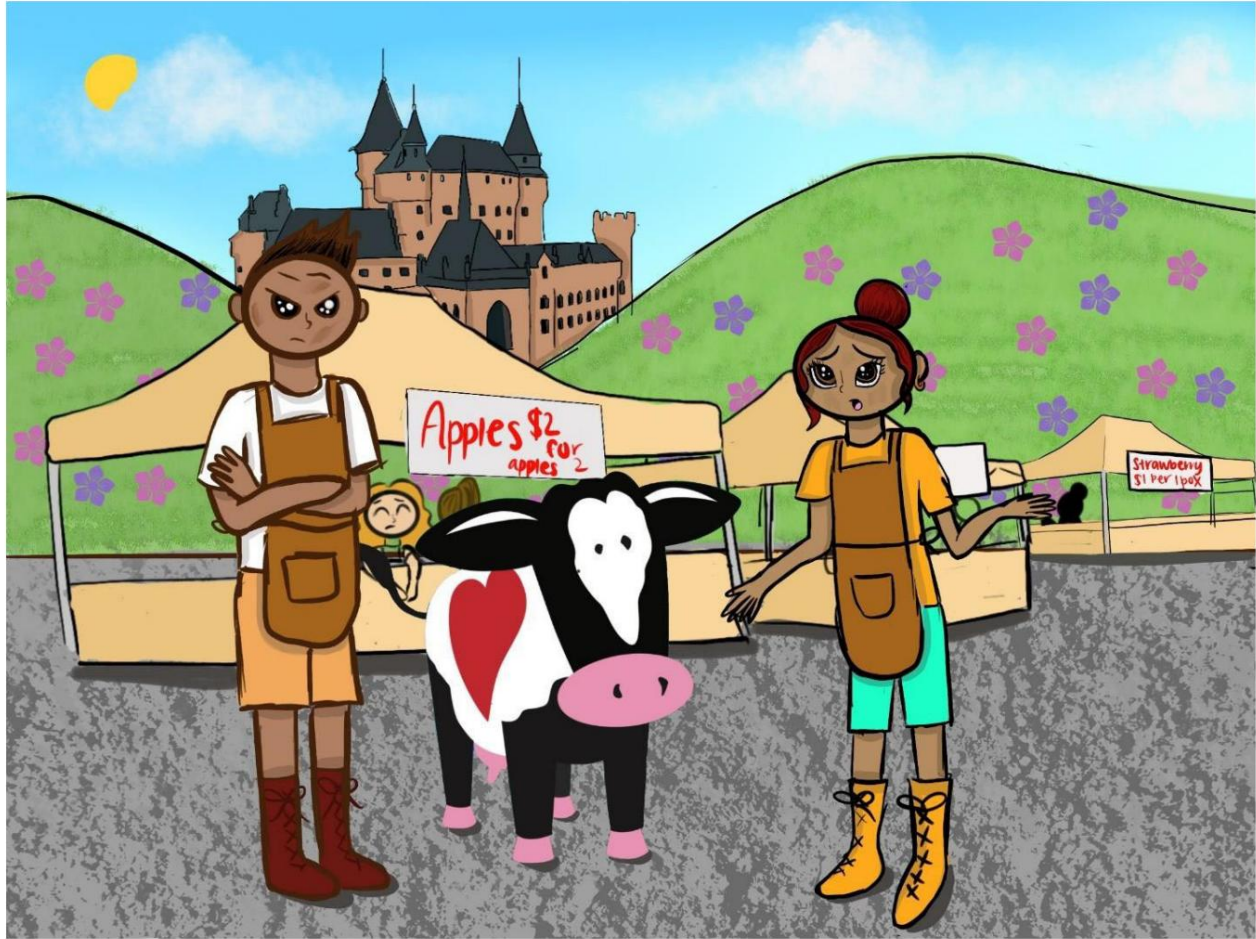
កាលពីព្រេងនាយ មានព្រះអង្គម្ចាស់មួយអង្គ ព្រះនាម លៀម ដែលគិតថា ព្រះអង្គមាន ព្រះជន្មជាងអ្នកដទៃ។ គាត់ធ្លាប់មានចរិតមិនល្អ និងវិះគន់អ្នកភូមិ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ព្រះអង្គតែងអួតអំពី ព្រះរាជវាំង និងរបៀបដែលព្រះអង្គមានរបស់ប្រណិតជាច្រើន។ បន្ទាប់មក គាត់នឹងចាប់ផ្តើមនិយាយចំអក មនុស្សអំពីរបៀបដែលផ្សារកខ្វក់។ មនុស្សជាច្រើនមិនចូលចិត្តអាកប្បកិរិយានេះរបស់គាត់ទេ។

ពេលព្រះអង្គចរិករបស់សម្តេចក៏មានគោចិត្តល្អមួយឈ្មោះ

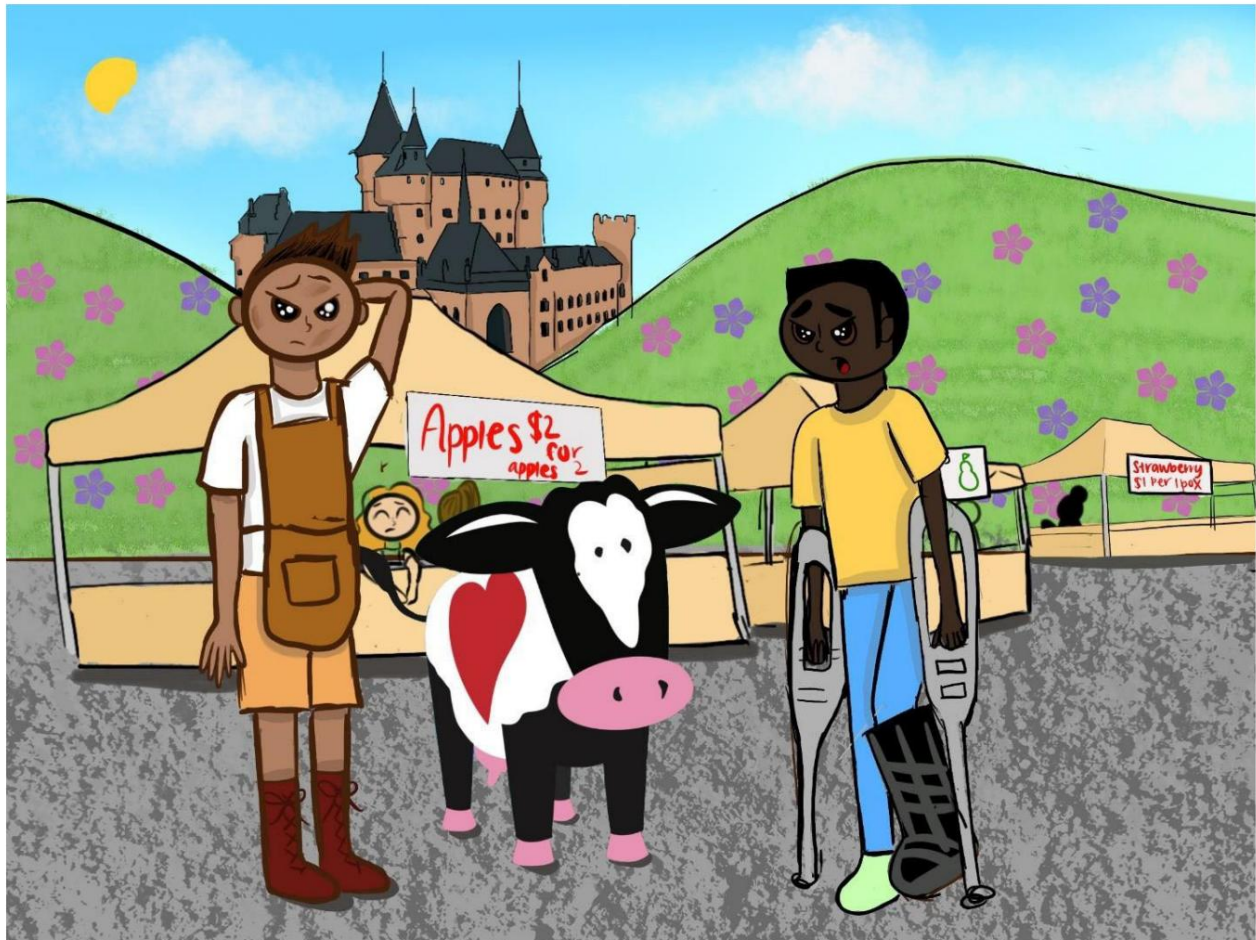
Moozie បានសម្រេចចិត្តជួយគាត់។

នៅពេលដែល Moozie ទៅដល់ទីនោះ នាងបាននិយាយថា “ជំរាបសួរព្រះអង្គម្ចាស់នៃព្រះរាជាណាចក្រនៃសេចក្តីសប្បុរស! អ្នកភូមិរបស់អ្នកអន់ចិត្តនឹងពាក្យរបស់អ្នក។ តោះដើរលេងតាមភូមិដូចអ្នកភូមិ»។ បន្ទាប់ពីការបញ្ចុះបញ្ចូលមួយចំនួន ព្រះអង្គម្ចាស់ក៏យល់ព្រម ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមដើរជុំវិញភូមិដោយក្លែងធ្វើជាអ្នកដំណើរ។ អ្នកភូមិដំបូងដែលពួកគេបានជួបគឺ Isabella ។

Moozie បានចាប់ផ្តើមការសន្ទនាមួយថា “ថ្ងៃដ៏ស្រស់ស្អាតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។ តើអ្នកមិនយល់ព្រមទេ? តើគរនេះយ៉ាងម៉េចដែរ? យើងគិតចង់រស់នៅទីនេះ»។

Isabella បានឆ្លើយតបថា “ខ្ញុំចូលចិត្តដើរតាមផ្លូវនៅថ្ងៃដែលមានពន្លឺថ្ងៃនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃសេចក្តីសប្បុរស។ អាណាចក្រនេះគឺជាកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ។ មនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលខ្ញុំមិនចូលចិត្តនៅទីនេះគឺព្រះអង្គម្ចាស់។ ថ្មីៗនេះ ខ្ញុំបានជួបគាត់ ហើយស្វាគមន៍គាត់យ៉ាងអន្ទះសារ។ គាត់ហៅសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំក្រៀមក្រំ។ មានន័យថា ការបញ្ចេញមតិពិតជាធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់។ វាជាការសោកស្តាយដែលគាត់មិនអាចមើលលើសពីសម្លៀកបំពាក់ និងមុខមាត់របស់ខ្ញុំបានទេ។ ក្នុងនាមជាព្រះអង្គម្ចាស់ ខ្ញុំគិតថាគាត់នឹងដឹងច្រើនជាងនេះ»។

បន្ទាប់ពីទទួលស្គាល់នាង ពួកគេបានដើរទៅរកអ្នកភូមិម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ James ។
ហើយបានចាប់ផ្តើមការសន្ទនាធម្មតាអំពីជីវិតនៅក្នុងនគរ។

James បានឆ្លើយតបទៅ Moozie ថា “ខ្ញុំស្រឡាញ់ភូមិ លើកលែងតែព្រះអង្គម្ចាស់។
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ជាមួយនឹងអ្វីដែលគាត់និយាយមកខ្ញុំ។ កាលពីសប្តាហ៍មុន ពេលខ្ញុំបាក់ជើង គាត់បានហៅខ្ញុំថាជាទន្សាយ
ដែលលោត។ វាឈឺចាប់ណាស់ដែលឃើញព្រះអង្គម្ចាស់របស់យើងកំពុងហៅមនុស្សមានន័យ។ វាជាការសោកស្តាយដែលគាត់
មិនអាចយល់ចិត្តអ្នកដទៃដែលឈឺចាប់។ ក្នុងនាមជាព្រះអង្គម្ចាស់ ខ្ញុំគិតថាព្រះអង្គនឹងដឹងច្បាស់ជាង។ ឥឡូវនេះ បើឯងអត់ទោស
ខ្ញុំត្រូវទៅ»។

ដូច្នេះ ព្រះអង្គម្ចាស់ និង Moozie បានបន្តដើរ ហើយបានជួប Abigail ។

អាប៊ីកែលបានកត់សម្គាល់ថា “អ្នករាល់គ្នាគឺល្អ លើកលែងតែព្រះអង្គម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ គាត់ពិតជាមានន័យចំពោះអ្នកដទៃ ហើយមិនដែលសប្បុរស នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំធ្វើការឱ្យគាត់នៅក្នុងផ្ទះបាយនិងបម្រើគាត់ជារៀងរាល់ថ្ងៃគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថាគាត់មិនដែលដឹងថាខ្ញុំធ្វើការនៅក្នុងរាំងទេហើយប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំមានន័យថាជាអ្នកបំរើ។ វាជាការសោកស្តាយដែលគាត់មើលងាយមនុស្សដោយផ្អែកលើការងារដែលពួកគេធ្វើ ហើយមិនអាចដឹងគុណចំពោះការខិតខំប្រឹងប្រែងនោះទេ»។

ដល់ពេលនេះសម្តេចបានឮល្មមហើយក៏សុំត្រឡប់ទៅវាំងវិញ។ ពេលត្រឡប់មកវិញ ព្រះអង្គម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា
“សូមទោស Moozie ។ ខ្ញុំមិនគួរធ្វើបាបអ្នកភូមិទាំងអស់នោះទេ។ បើខ្ញុំនៅក្នុងតំណែងរបស់គេ ខ្ញុំក៏មានអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្ត
ដែរ។ មិនត្រឹមត្រូវទេដែលហៅមនុស្សថាអាក្រក់។ នោះមិនមែនជាការគោរពទេ។ អ្នកអាចអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំ?”

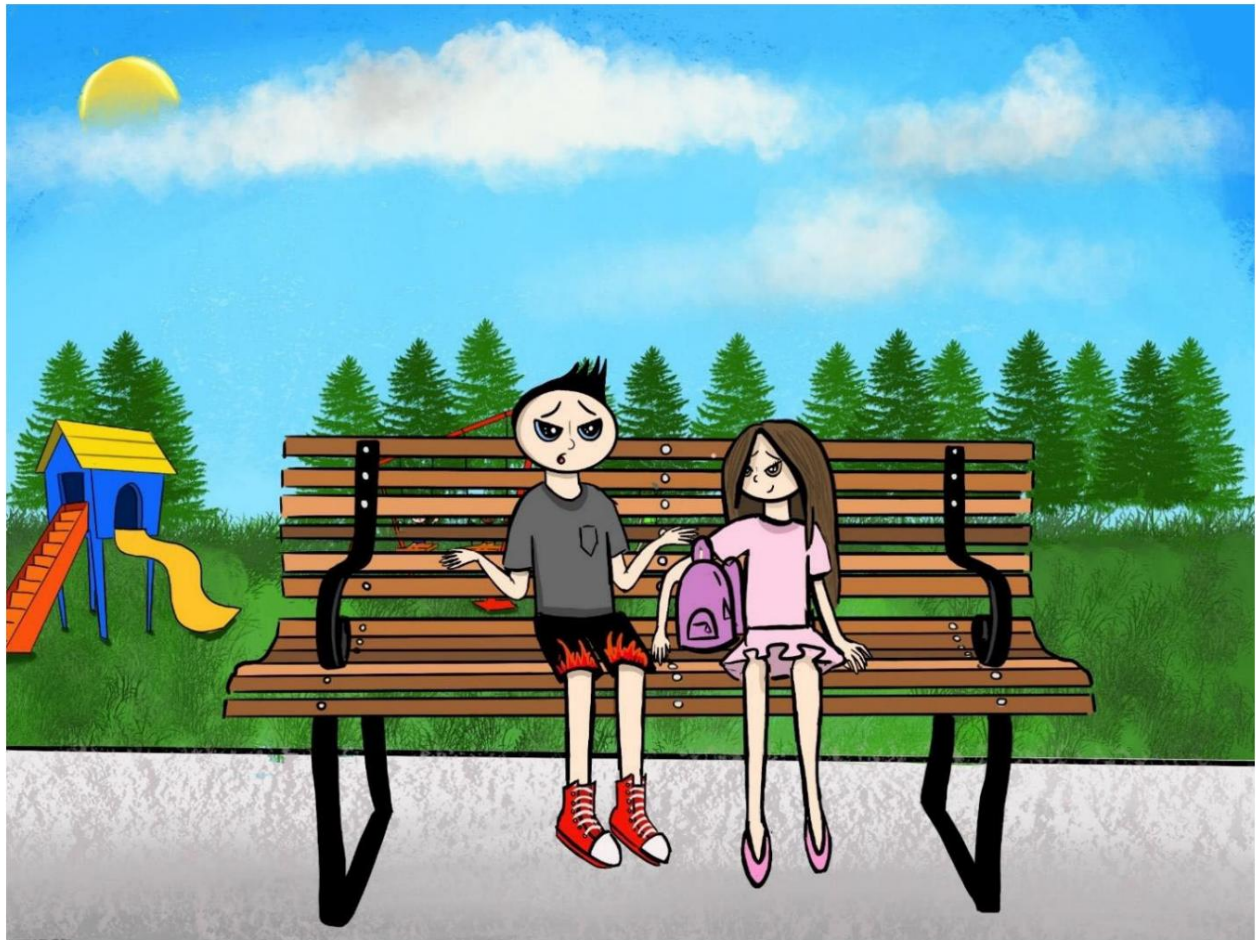
Moozie បានអត់ទោសឱ្យគាត់ ហើយបង្រៀនគាត់ឱ្យចេះសប្បុរសចំពោះអ្នកដទៃជានិច្ច។

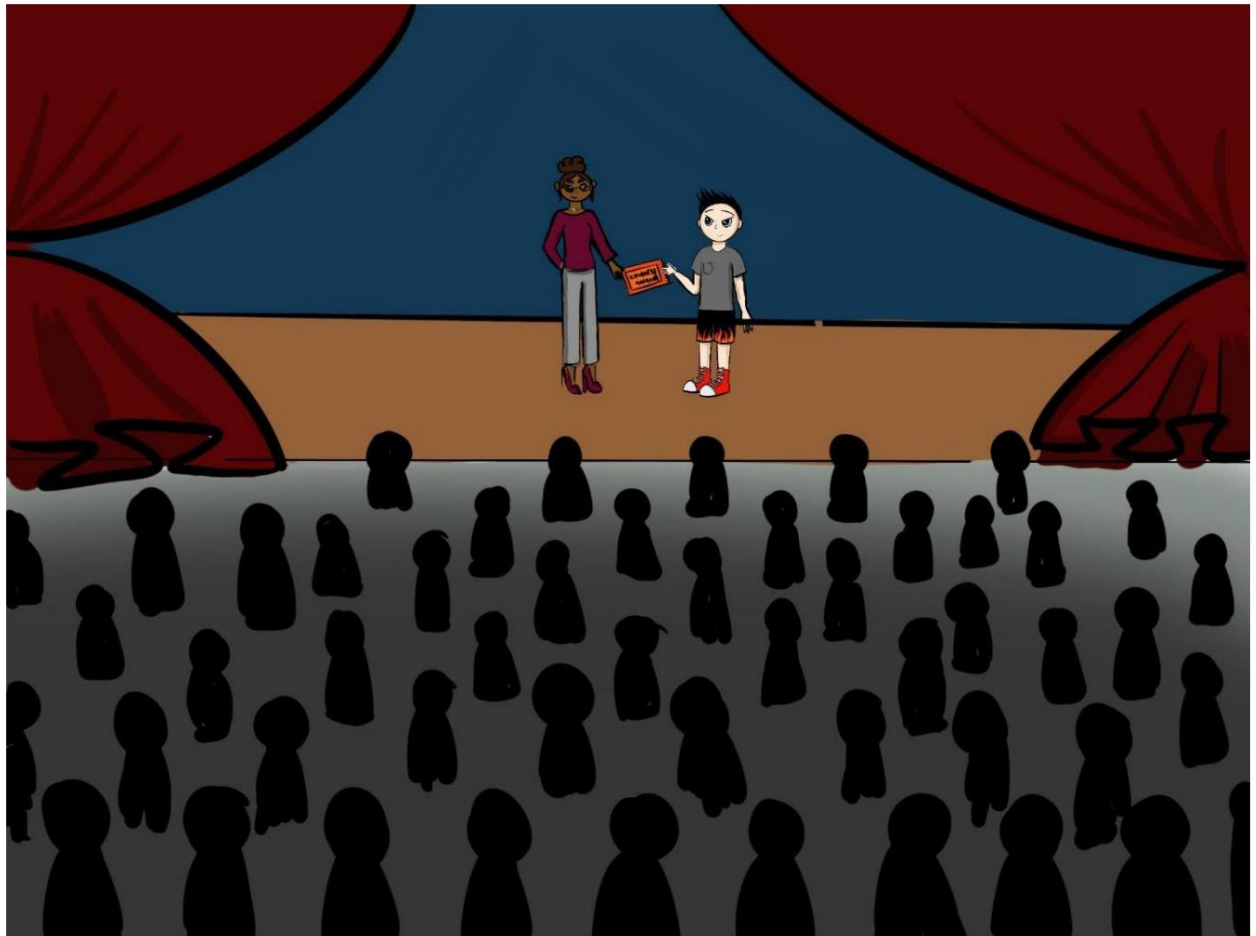
ថ្ងៃបន្ទាប់សម្តេចបានសុំទោសអ្នកជិតខាងទាំងមូល។

ហើយបានប្រាប់ពួកគេថាគាត់បានរៀនមេរៀនរបស់គាត់ដើម្បីឱ្យមានភាពល្អនិងសប្បុរសចំពោះមនុស្ស។ អ្នកភូមិបានដឹងថា គាត់បានរៀនមេរៀនហើយ ក៏ទទួលយកការសុំទោសរបស់គាត់។ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃសប្បុរសបានរស់នៅដោយសប្បាយរីករាយជារៀងរហូត។ ចប់។

Max បានគិតយ៉ាងស៊ីជម្រៅមួយរយៈ។

នៅសាលារៀន Max បានឃើញក្មេងស្រីតូចអង្គុយនៅលើកៅអីតែម្នាក់ឯង។
គាត់បានឡើងទៅរកនាង ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំសុំទោសចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំមិនបាន
ដឹងថាខ្ញុំធ្វើបាបមនុស្សយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកអាចអត់ទោសខ្ញុំ” ។
ក្មេងស្រីតូចនោះបានឆ្លើយតបថា “ខ្ញុំរីករាយដែលអ្នកយល់។ វាត្រូវការ a
មនុស្សធំដើម្បីសុំទោស។ ខ្ញុំឈ្មោះអាមីតាមផ្លូវ»។
“រីករាយដែលបានស្គាល់ Amy ។ ខ្ញុំគឺ Max ។ តើអ្នកចង់លេងជាមួយគ្នាទេ?
ពេលខ្លះ? អាមីសើចចំអក។ “ប្រាកដ។ នោះពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ លាហើយ Max!”
“លាហើយ អាមី!”

ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក Max តែងតែចងចាំរឿងនោះ ហើយប្រាកដណាស់ថានឹងមានចិត្តសប្បុរសចំពោះ
អ្នកដទៃជានិច្ច។ គាត់បានជួយអ្នកដទៃនៅពេលពួកគេត្រូវការ ហើយមិនដែលនិយាយលេងសើចអ្នកផ្សេងទៀតទេ។
គ្រប់គ្នាសប្បាយចិត្តដែលគាត់ឈប់ធ្វើបាប។ ខែនោះនៅសាលា គាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ "ពានរង្វាន់សប្បុរស"
។

***** ចប់ *****

អំពីអ្នកបង្កើតវេទមន្តនៃចិត្តល្អរបស់ Moozie៖

Shweta Bala មានអាយុ 10 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2020 នៅពេលដែលនាងសរសេរ "Moozie's Magic of Kindness" និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 5 នៅសាលាអន្តរជាតិ - Laurel Springs School ។

Sahana Bala ប្អូនស្រីរបស់ Shweta បានបង្ហាញរឿងកាលពីអាយុ 15 ឆ្នាំ និងជា សិស្សថ្នាក់ ទី 9 នៅវិទ្យាល័យ Lynbrook ក្នុងទីក្រុង San Jose រដ្ឋ California ។

ភាពសប្បុរសរបស់ពួកគេធ្វើការសម្រាប់ Moozie និង Children's Kindness Network គឺ៖

រឿង៖

- Mia និង Moozie
- វេទមន្តនៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ Moozie
- Moozie និងសៀក

កំណាព្យ៖

- កំណាព្យ Moozie

ល្បែងផ្តំប្រេង៖

- ការស្វែងរកពាក្យ Moozie
- ដកពាក្យ

ផ្ទាំងរូបភាព (បង្កើតនៅដើមអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាត Covid)៖

Moozie និយាយថាពាក់ម៉ាស

Moozie លាងដៃ

ការផ្សព្វផ្សាយដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ Moozie®

ការស្វែងរកសេចក្តីសប្បុរសតាមរយៈដំណើរតន្ត្រី

ដោយ Tom Easton (ជួយដោយ Farmer Ted និង Moozie®)

គូរដោយ Katie Olsen

[ទំព័រ 3]

តោះមកស្តាប់រឿង បីតា និងហ្វី ចូលរួមក្នុងរង្វង់ក្រុង BIG របស់ Moozie ទាំងអស់គ្នា!

[ទំព័រ 4]

ឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាដឹងថា Moozie the Cow គឺជាសប្បុរសដូចដែលអាចធ្វើបាន។ គ្មានសត្វណាដែលល្អជាងនាងទេ។

Moozie ឈរដោយញាត់រុយដោយថ្មមៗជាមួយនឹងកន្ទុយរបស់នាង នៅពេលដែលខ្ពស់ណាស់បំផុតរបស់រង្វង់ក្រុងមកដល់ទ្វារជម្រក។

[ទំព័រ ៥]

ហើយ Moozie និយាយថា "ស្តីអ្នកតូចៗ តើអ្នកឈ្មោះអ្វី?"

TT ប្រាប់ Moozie ថា "ខ្ញុំឈ្មោះ Tiny Tinny Triangle ប៉ុន្តែគ្រប់គ្នាហៅខ្ញុំថា TT" ។

[ទំព័រ 6]

"ហេតុអ្វីអ្នកនៅទីនេះ?" សួរ Moozie ។

TT និយាយថា "ខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីចូលរួមរង្វង់ក្រុង BIG ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាច"។

"ហេតុអ្វីបានជាអ្នកខ្លាច?" សួរ Moozie ។

TT និយាយថា "ប្រោះខ្ញុំនៅតូចៗ តូចជាងខ្ពស់ណាមួយទៀត។ ខ្ញុំថ្មីៗ ខ្ញុំមិនស្គាល់ខ្ពស់ណាមួយទៀតទេ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាសំឡេងដែលខ្ញុំនឹងធ្វើពេលខ្ញុំលេងក្រុងនោះទេ!"។

Moozie និយាយថា "មែនហើយ មិត្តថ្មីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំស្គាល់ខ្ពស់ណាមួយទាំងអស់ ហើយខ្ញុំនឹងណែនាំអ្នកឱ្យស្គាល់ពួកគេ។

យើងនឹងរីករាយក្នុងការជួយអ្នកស្វែងរកសំឡេងរបស់អ្នក។ តោះទៅផ្នែកខ្សែអក្សរ!"

[ទំព័រ 7]

ពេល Moozie ចង្អុលទៅ cello នាងប្រាប់ TT ថា Charley Cello គឺជាសមាជិកចាស់ជាងគេម្នាក់នៃរង្វង់ក្រុង។

TT មិនរង់ចាំស្តាប់អ្វីដែល Moozie និយាយអ្វីផ្សេងទៀតនោះទេ គាត់គ្រាន់តែរត់ទៅ cello ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំគឺ Tiny Tinny Triangle ។ តើអ្នកអាចជួយខ្ញុំរកសំឡេងរបស់ខ្ញុំបានទេ?"

[ទំព័រ ៨]

"ទុកអោយខ្ញុំនៅម្នាក់ឯងបានហើយ។ ខ្ញុំកំពុងហាត់។ ខ្ញុំសំខាន់ពេក ហើយវាជួយអ្នកដែលចូលចិត្ត។ ទៅមើលវីយ៉ូឡុងតូចមួយ។ ពួកគេមានខ្សែខ្លីជាង ហើយចូលចិត្តរបស់តូចៗ។ ប្រហែលជាពួកគេចង់បានអ្នកដែរ» Charley Cello ស្រែកចម្រើន។

[ទំព័រ 9]

TT គ្រលប់ទៅ Moozie ហើយនិយាយថា "គាត់មិនល្អខ្លាំងណាស់" ។

Moozie និយាយថា "TT មិនមែនខ្ពស់ណាមួយទាំងអស់ដូច Charley Cello ទេ"។

[ទំព័រ 10]

វិញនោះ Baxter Bass ស្រែកថា "ហេ! កុំបារម្ភអី! យើងទាំងអស់គ្នាមិនដូចគ្នាទេ! យើងទាំងអស់គ្នា! យ៉ាងហោចណាស់នៅទីនេះនៅ Bassland ពួកយើងទាំងអស់គ្នា!"

[ទំព័រ ១១]

ហើយ Viola Viola បន្ថែមថា "TT សូមកុំវិនិច្ឆ័យខ្លួនបករណ៍ខ្សែទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងនិយាយដែលអ្នកជួប។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ Charley បាននិយាយថាអ្នកគួរតែនិយាយជាមួយវិល្លឺយូឡុង។ ពួកគេលេងបានខ្ពស់ និងលឿន ហើយជាក្រុមល្អ និងរូសរាយរាក់ទាក់»។

[ទំព័រ 12]

ដូច្នេះ Moozie និង TT ធ្វើដំណើរទៅជួប Loretta Violin ហើយ Moozie និយាយថា "ជំរាបសួរ Loretta ។ នេះគឺជាមិត្តថ្មីរបស់ខ្ញុំ ហើយនេះគឺជាការហាត់សមលើកដំបូងរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់រកមិនឃើញសំឡេងគាត់»។

"អ្នកមិនមានសំឡេងទេ? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំចាំពេលដែលខ្ញុំមិនមានសំឡេង។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំបានរកឃើញអាថ៌កំបាំងនៃសម្លេងរបស់ខ្ញុំ" Loretta Violin និយាយ។

TT សួរថា "អាថ៌កំបាំងនៃសម្លេងរបស់អ្នក?"

"បាទ សម្រាប់ខ្ញុំ អាថ៌កំបាំងគឺធ្លុះរលួយរបស់ខ្ញុំ។ នៅទីនេះអ្នកសាកល្បងវា; ធ្វើឱ្យគន្លឹះលោតចេញពីខាងក្នុងអ្នក!"

[ទំព័រ ១៣]

ដូច្នេះ TT យកផ្លូវ ហើយចាប់ផ្តើមរំលឹកទៅខាងស្តាំរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគ្មានសំឡេង។ TT ប្រគល់ផ្លូវទៅ Loretta ហើយនិយាយថា "អរគុណលោកស្រី Violin។ ខ្ញុំមិនគិតថាធ្លុះរលួយអាថ៌កំបាំងនៃសំឡេងរបស់ខ្ញុំទេ»។

"TT កុំបារម្ភអី។ អ្នកនឹងរកឃើញសំឡេងរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកដឹងអ្វីទេ? អ្នកនឹងខ្ញុំជាមិត្តនឹងគ្នាឥឡូវនេះ។ ដរាបណាអ្នករកឃើញសំឡេងរបស់អ្នក អ្នកអាចត្រលប់មកលេងជាមួយយើងគ្រប់ពេល។ Moozie, ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនយក TT ទៅ woodwinds; ខ្ញុំប្រាកដថាពួកគេនឹងរីករាយក្នុងការជួយអ្នក"។

[ទំព័រ ១៤]

ពេលដែលពួកគេងាកចេញទៅ Moozie និយាយទៅកាន់ TT "តើឥឡូវនេះអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អហើយឬនៅ?"

"បាទខ្ញុំព្រម។ Loretta និងមិត្តភក្តិរបស់នាងគឺល្អ និងចិត្តល្អចំពោះខ្ញុំ សូម្បីតែបាត់ដំកំពីពោះដៃ។ ខ្ញុំចូលចិត្តពួកគេទាំងអស់"

TT និយាយថា

[ទំព័រ ១៥]

Moozie ចង្អុលឆ្ពោះទៅរកកៅអីទីមួយ ជាសញ្ញាប្រាប់ TT ដើម្បីណែនាំខ្លួន។ ហើយ TT និយាយថា "សុំទោសលោកស្រី។ ខ្ញុំឈ្មោះ តូច តូច ត្រីកោណ។ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកសំឡេងរបស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកអាចជួយខ្ញុំបានទេ?"

[ទំព័រ ១៦]

Reeda Clarinet និយាយថា "អ្នកមានការភ័យខ្លះ! អ្នកគឺជាត្រីកោណ។ អ្នកស្ថិតនៅខាងក្រោយរង់ភ្លេង។

ដឹងទេថាហេតុអ្វីបានជាគាត់ត្រីកោណនៅខាងក្រោយរង់ភ្លេង? ព្រោះអ្នកមិនសំខាន់! ទុកអោយខ្ញុំនៅម្នាក់ឯងបានហើយ។ ទៅកន្លែងរបស់អ្នក; នៅជួរក្រោយ!"

[ទំព័រ ១៧]

ដោយមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានបដិសេធ TT ដើរត្រលប់ទៅ Moozie ហើយ Moozie និយាយថា "មកជាមួយមិត្តតូច។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជួប Woodwinds បីនាក់៖ Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe និង Hobson Bassoon។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេអាចនឹងជួយអ្នករកឃើញសំឡេងរបស់អ្នក»។

[ទំព័រ 18]

ពួកគេដើរជាមួយគ្នា ហើយ Moozie និយាយថា "នេះគឺជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ TT ។ គាត់ជាអ្នកថ្មីក្នុងរង្វង់គន្លឹះ ហើយគាត់ត្រូវការស្វែងរកសំឡេងរបស់គាត់»។

Billie Jo Piccolo ស្រែកយ៉ាងឆាប់រហ័សថា “ហេ អ្នកតូច! ខ្ញុំចំណាយពេលត្រឹមតែ 10 វិនាទីដើម្បីស្វែងរកសំឡេងរបស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកគិតថាអ្នកអាចយកឈ្នះកំណត់ត្រានេះបានទេ?”

[ទំព័រ 19]

Olivia Oboe និយាយដោយស្ងប់ស្ងាត់ថា “កុំប្រកាន់ Billie Jo, TT។ ដូច្នេះអ្នកកំពុងស្វែងរកសំឡេងរបស់អ្នក? ជាការប្រសើរណាស់ យើងម្នាក់ៗមានសំឡេងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងខ្លួនយើង។ Reeds គឺជាអាចកំបាំងសម្រាប់ពួកយើងភាគច្រើននៅក្នុងផ្នែកនេះ។ នៅទីនេះ TT សូមសាកល្បងដើមត្រងរបស់ខ្ញុំ។

ប្រហែលជានេះជាអាចកំបាំងនៃសំឡេងរបស់អ្នក»។

ហើយ Hobson Bassoon បន្ថែមថា “បាទ វាតែងតែដំណើរការសម្រាប់ខ្ញុំ! Reeds ធ្វើឱ្យពិភពលោកទាំងមូលញ័រ ហើយរបស់ឡើងវិញ។ ទៅមុខហើយសាកល្បង - វាងាយស្រួល! ឲ្យវាជានិរន្តរ៍!»

[ទំព័រ 20]

TT យកដើមត្រងដាក់ក្នុងមាត់ ហើយផ្លុំ។ (សំឡេងផ្លុំ) ប៉ុន្តែគ្មានសំឡេងទេ។ ដូច្នេះ TT ផ្តល់ឱ្យ

Reed គ្រលប់ទៅលោកស្រី Oboe ហើយនិយាយថា “អរគុណលោកស្រី Oboe អ្នកពិតជាចិត្តល្អណាស់។ ដើមត្រងមិនមែនជាអាចកំបាំងទេ។

ដើមត្រងធ្វើការយ៉ាងស្អាតសម្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែវាមិនដំណើរការសម្រាប់ខ្ញុំទេ”។

“អ្នកនឹងរកឃើញសំឡេងរបស់អ្នក ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹង។ នេះជាកំនិតមួយ។ អ្នកធ្វើពីដែក! ហេតុអ្វីបានជាអ្នក និង Moozie មិនសាកល្បងផ្នែកលម្អិត? ពួកគេនៅក្បែរយើង!”

[ទំព័រ ២១]

នៅពេលដែល TT កំពុងដើរ ហើយសម្លឹងមើលស្បែងភ្លឺចាំង ត្រៃ និងត្រៃ។

[ទំព័រ 22]

ចែដន្យគាត់បានបូកឧបករណ៍ដ៏ធំមួយ។ TT បានចូលទៅក្នុងការគំរាមកំហែងរងភ្លេង Max Tuba។

Max Tuba ស្រែកថា “ចាំមើលកន្លែងដែលអ្នកនឹងទៅ កូនតូចស្រែក! ចេញពីទីនេះមុនពេលខ្ញុំផ្គុំអ្នក។

ចេញពីទីនេះ!”

[ទំព័រ ២៣]

ហើយ Moozie និយាយថា “Max Tuba នោះមិនសប្បុរសទេ។ គាត់មិនមានន័យថាមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ។ វាជាគ្រោះថ្នាក់មួយ។ នេះជាថ្ងៃដំបូងរបស់គាត់ ហើយគាត់កំពុងស្វែងរកសំឡេងគាត់»។

នៅពេលដែលស្បែកលម្អិតភ្លឺចាំងរបស់ Max Tuba ប្រែជាក្រហមដោយភាពខ្មាសរៀន គាត់ក៏រអួរទៅ និងចូរ ហើយលាងសំអាតបំពង់របស់គាត់ ហើយនិយាយថា “Ahhh សុំទោសចំពោះ

រឿងនោះ។ ខ្ញុំមិនគិតពីអ្នកណាក្រៅពីខ្ញុំ។ ហេ! ប្រហែលជាវាអីល trombone អាចជួយអ្នករកឃើញសំឡេងរបស់អ្នក»។

[ទំព័រ 24]

សូមចាំថា Moozie និយាយថា តែងតែមានចិត្តល្អ TT ឈរត្រង់ ហើយនិយាយទៅកាន់ Max Tuba

“សូមអរគុណចំពោះការណែនាំនេះ លោក Tuba ។ អ្នកធំហើយភ្លឺណាស់។ ខ្ញុំនឹងទៅមើល trombone ហើយសួរគាត់ថាតើគាត់អាចជួយខ្ញុំរកសំឡេងរបស់ខ្ញុំបានទេ?”

Gruff Max Tuba បន្ទប់ចិត្ត ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំរីករាយ។ សូមសំណាងល្អ កូន និងសូមស្វាគមន៍មកកាន់រង់ត្រឡប់»។

[ទំព័រ ២៥]

Moozie សួរ TT “តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលសេចក្តីសប្បុរសរបស់អ្នកបានជួយផ្លាស់ប្តូរមុខភ្លេងរបស់ Max?”

[ទំព័រ 26]

ភ្លាមៗនោះ Ramon Trombone និយាយថា “Hey compadre អញមកទីនេះ។ ខ្ញុំជា Ramon។ ផ្នែកលម្អិតទាំងមូលមិនមានសាច់គោនៅជាមួយទេ»។

ពេលនោះ អាវី ហ៊ិន និយាយថា “ឯងរកសំឡេងឯងទេ? អាចកំបាំងនៃសំឡេងរបស់យើងគឺជាខ្យល់និងមាត់។ ស្តាប់...”

[ទំព័រ ២៧]

“ខ្ញុំគឺ Donald Trumpet ខ្ញុំដឹងច្រើនអំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង! វាម៉ែន ផ្តល់ឱ្យ TT មាត់របស់អ្នក! ប្រហែលជាវាអាចកំបាំងនៃសំឡេងរបស់គាត់។ អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺញ័រឬប្តូរមាត់របស់អ្នក ហើយផ្តុំចេញយ៉ាងខ្លាំង»។

[ទំព័រ 28]

ដូច្នេះ TT យកមាត់មកផ្តុំ ហើយផ្តុំ និងផ្តុំ។ ប៉ុន្តែមិនមានសំឡេងទេ។ ដោយខកចិត្ត TT ប្រគល់មាត់ទៅ Ramon Trombone ហើយនិយាយថា “អរគុណ Ramon ប៉ុន្តែមាត់មិនដំណើរការសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ វាដំណើរការល្អសម្រាប់អ្នក និងមិត្តភក្តិល្អិត្តិច្រើនទាំងអស់អ្នក។ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្តាប់ទៅល្អណាស់! វាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានមោទនភាពក្នុងការមានពន្លឺចែងចាំង និងក្នុងរង្វង់នេះ»។

[ទំព័រ 29]

នៅពេលពួកគេដើរចេញទៅ Moozie និយាយទៅកាន់ TT ថា “ខ្ញុំមានមោទនភាពចំពោះអ្នកដែលបានព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងខ្នងរបស់ពេញនិងសំឡេង និងសម្រាប់ការមានចិត្តល្អចំពោះ Ramon និងខ្នងរបស់ល្អិត្តិច្រើនទាំងអស់។ សេចក្តីសប្បុរសរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកដទៃមានអារម្មណ៍ល្អ” ។

TT និយាយថា៖ «ការមានចិត្តល្អធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អផងដែរ។ ខណៈពេលដែល TT មានអារម្មណ៍ល្អចំពោះសេចក្តីសប្បុរសរបស់គាត់ចំពោះខ្នងរបស់គាត់ចំពោះខ្នងរបស់គាត់ផ្សេងទៀត គាត់នៅតែបារម្ភអំពីការស្វែងរកសំឡេងរបស់គាត់។

[ទំព័រ 30]

គាត់និយាយថា "Moozie យើងបានទៅខ្សែអក្សរ។ យើងបានទៅខ្យល់បក់ឈើ។ យើងបានទៅផ្នែកល្អិត្តិច្រើន»។

[ទំព័រ ៣១]

"តើយើងអាចរកមើលសំឡេងរបស់ខ្ញុំនៅឯណា?"

[ទំព័រ ៣២]

“អាហា មានកន្លែងមួយដែលយើងមិនធ្លាប់ទៅ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនគិតពីរឿងនេះពីមុន? វាជាកន្លែងដែលពួកគេរក្សាកណ្តឹងគោរពរបស់ខ្ញុំ។ តោះទៅផ្នែកវាយកូនបាល់»។

[ទំព័រ ៣៣]

បន្ទាប់មកពួកគេលឺ Jack Timpani ស្រែកថា “TT Triangle ត្រលប់មកវិញហើយ បុរស។ សូមស្វាគមន៍មកកាន់ជួរខាងក្រោយ ដែលពួកយើងភាគច្រើនក្រោកឈរឡើង ហើយដើរជុំវិញនៅពេលយើងបង្កើតតន្ត្រី។ ខ្ញុំបានឮអំពីអ្នក។ ពាក្យគឺថាអ្នកគឺជាខ្នងរបស់គាត់នោះម៉ែនដែលស្វែងរកសំឡេងរបស់អ្នក។ អ្នកបានមកដល់កន្លែងត្រឹមត្រូវហើយ; Percussion IS និយាយនៅទីនេះ។ ស្តាប់មិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានគំនិតមួយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនបន្តទៅមើលមិត្តល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ Cadence ។ ហេ! ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជួបត្រីកោណថ្មីត្រា។ គាត់ជាព្រលឹងល្អ ហើយពោរពេញដោយទេពកោសល្យ។ ជួយគាត់ឱ្យមានសកម្មភាពផង!»។

[ទំព័រ ៣៤]

Moozie និង TT ទៅជួប Cadence Snare-Drum នៃគ្រួសារ Drum ដ៏ល្បីល្បាញ។ Cadence ស្វាគមន៍ពួកគេដោយនិយាយថា “ជំរាបសួរ TT ខ្ញុំជា Cadence ។ ខ្ញុំបានលេងជាគ្រូមធំ គ្រូមតូច គ្រូមដើរក្បួន និងគ្រូមរ៉ុក។ ស្តាប់ចង្វាក់របស់ខ្ញុំនិងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ»។

ភ្ញាក់ផ្អើលជាមួយនឹងសំឡេងទាំងអស់របស់ Cadence និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ TT និយាយថា "WOW!"

Cadence snare drum និយាយថា “បាន/ចាស TT ហើយតើអ្នកដឹងទេថា សំឡេងជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ 'cool one noters' ដូចអ្នកដែរ?

បន្ទាប់មក Cadence ចង្អុលទៅអ្នកវាយដំតូចមួយដែលនៅក្បែរនោះ ហើយនិយាយថា “ពិនិត្យមើលវាចេញ TT; វាអាចជាអាថ៌កំបាំងនៃសំឡេងរបស់អ្នក”

[ទំព័រ ៣៥]

TT និយាយថា “ខ្ញុំបានរកឃើញវាហើយ។ ខ្ញុំបានរកឃើញសំឡេងរបស់ខ្ញុំ!”

Moozie moood យ៉ាងសប្បាយរីករាយដោយសារតែមិត្តរបស់នាងបានរកឃើញអ្វីដែលគាត់កំពុងស្វែងរក ... អាថ៌កំបាំងនៃសំឡេងរបស់គាត់។ TT មិនខ្លាចទៀតទេ។

[ទំព័រ ៣៦]

ផ្នែកផ្សេងៗនៃវង់ភ្លេងមហាញីកក្នុងការអនុវត្តផ្នែករៀងៗខ្លួន ប៉ុន្តែចាំមើលថាតើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលយើងដាក់បញ្ចូលទាំងអស់គ្នា!

[ទំព័រ ៣៧]

Moozie ចង់ឱ្យអ្នកចាំថា នៅពេលដែលអ្នកមានចិត្តល្អ អ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ មនុស្សដែលអ្នកមានចិត្តល្អ មានអារម្មណ៍ល្អ... ហើយអ្នកគ្រប់គ្នាឃើញទង្វើល្អរបស់អ្នកក៏មានអារម្មណ៍ល្អដែរ។

អ្នកឃើញទេ ភាពសប្បុរសជ័យយើងទាំងអស់គ្នាលេងជាមួយគ្នា និងបង្កើតតន្ត្រីពិរោះ... មិនថាយើងខុសគ្នាយ៉ាងណាទេ!